

Socialistisk Arbejderavis

- kampagneavis mod ulighed og racisme

[Nummer 354 1. oktober, 2016] [Støttepris 20 kr. Pris 10 kr.]

WWW.SOCIALISTER.DK

**NEJ TIL MILLIARDBESPARELSER
PÅ VORES UDDANNELSE
DEMO 13. OKT**

**Demonstration i Aalborg,
Aarhus, Odense og
København
den 13. oktober kl. 16.00**

Arrangeres af Uddannelsesalliancen

ANGREB PÅ SU
Ifølge Løkkes tyve25-plan vil en typisk studerende stå med et månedligt underskud på over 5.000 kr.

Læs side 8-9

#tyve25

Regeringens 2025-plan er endnu et massivt angreb på almindelige menneskers vilkår.

Få et overblik side 6-7

EU efter Brexit

Interview med britisk socialist efter Storbritanniens Nej til EU.

Læs side 10

Fransk politi får kvinde til at fjerne sin bluse. Læg mærke til de skudsikre veste og våbnene.

Fransk politi i vigtig aktion

Efter sommerens terrorangreb i Frankrig har myndighederne skruet endnu en tand op for racismen – bl.a. med det såkaldte burkini-forbud, der er trådt i kraft i flere franske byer.

I løbet af sommeren har der været flere historier om, hvordan fransk politi har tvunget kvinder på stranden til at fjerne fx langærmede bluser eller andre tøjdele, hvis de var "for påklædte".

En af kvinderne, Siam, var på stranden med sine to børn, da politiet kom hen til hende. Hun fik en bøde, hvor der stod,

at hun ikke var "påklædt på en måde, som respekterer god moral og sekularisme".

Hun fortæller, hvordan folk omkring hende råbte "tag hjem" og klappede af politiet.

Eksemplet understreger endnu en gang, hvorfor socialister skal stå side om side med muslimer – og forsvare muslimske, og alle andre, kvinders ret til at gå klædt, som de vil.

Læs et interview med den franske sociolog Christine Delphy om islamofobien dybe rødder i den franske kolonialisme: socialister.dk/avis/visartikel.asp?art=35355

Hvem truer din velfærd?

Underklassen begår socialt bedrageri for mere end 0,3 mia. Lad os jage dem på alle mulige måder. Forargelsen har været stor de seneste dage. Flere tv-programmer har allerede udstillet disse velfærdsstatens parasitter.

Jeg tænker, at mange begår socialt bedrageri, fordi de er nødt til det for at overleve i et system, der er benhårdt, rigtigt og styret af regneark.

Jeg tænker, at vi i stedet skulle bruge vores krudt på at jage rigmænd, der har 150 mia. kr. gemt i skattely.

Hvem truer din velfærd?

0,3 mia overfor 150 mia. Det er da klart, at vi skal bruge tiden på de 0,3 mia. De fattige gør jo ingen modstand. Og de er sjove at se på, når vi laver tv-programmer om dem – ikke?

Christian Hansen på Facebook, 29. august 2016.

Facebooks censur tager til i styrke

Facebook er en privat virksomhed som har enorm magt. 59% af den danske befolkning bruger Facebook hver dag.

Af Jesper Juul Mikkelsen

Men facebook er ikke en neutral grund – tværtimod tager Facebooks censur til i styrke.

Facebook og den israelske regering havde den 12. september møde om at "udrense anti-israelske udsagn," skriver Dagbladet

Arbejderen.

Den britiske avis Daily Mail har afsløret, at Facebooks retningslinjer forbyder kritik af Tyrkiets krigsførsel imod den kurdiske befolkning, forbyder indlæg om PKK og Öcalan, som ikke er udelukkende negative, og forbyder at poste kort over Kurdistan.

Det berømte billede af den vietnamesiske pige, som er ramt af napalm, er blevet fjernet, når folk har forsøgt at dele det.

Det har dog nu fået lov at komme tilbage, efter at der blev rejst en enorm kritik mod Facebooks stifter, Mark Zuckerberg.

Magt

Alle disse sager viser, at Facebook de-facto er den lovgivende, udøvende og dømmende 'myndighed', når det gælder over en milliard menneskers kommunikation.

Ud over at censurere holder Facebook med magthaverne og former vores kommunikation og nyheder ud fra "hvem kan betale mest".

Det er den nyliberale ønskedrøm, og vores andres mareridt.

Denne private virksomheds dominans over vores kommunikation viser, hvor vigtigt det er, at fastholde og udvikle venstrefløjens egne medier.

Og huske på at samtalen med vores kollegaer og klassekammerater er langt stærkere end et opslag i det uendelige flow på de sociale medier.

Overenskomst for 62 ansatte på Bikeshare, Kbh.

Bycyklen er Københavns Kommunes største projekt for at få en

sundere transport i København.

Bycyklen har hyret Bikeshare til at levere og servicere de grønne el-cykler.

Metal Hovedstaden havde varslet konflikt imod Bikeshare som ville være startet 1.10.16, og det er derfor en stor sejr for Dansk Metal at Bikeshare nu har valgt at melde sig ind i Dansk Industri og dermed sikre deres ansatte OK forhold.

Det er 62 industriarbejdspladser bl.a. inden for elektroteknik og cykelmekanik, som nu er sikret overtidsbetaling osv.

(Metal Hovedstaden 23.9)

LA og topskatten

Liberal Alliances Joachim B. Olsen er endnu en gang mand for at sætte tingene på rette plads.

"Særskatter som topskatten er urimelig. Hvis man indførte en særskat på rødhårede og så fjernede den to dage senere, så ville den også komme de rødhårede til gavn. Sådan er det jo med særskatter."

LA's (måske) ultimative krav om, at topskattelettelsen fra 15 til 10 pct. også skal komme dem til gode, der tjener over en million kr. om året, vil helt sikkert lune i hjemmene rundt omkring.

Tjener man fx 2 millioner om året, så vil LA's (måske) ultimative krav give 100.000 kr. om året lige ned i foret – og 50.000 kr. ekstra for hver million derudover.

Det er dejligt, at vi har nogen som LA og Joachim B. Olsen til at slå mod de urimeligheder, der især rammer de forfulgte mindretal i Gentofte, Rudersdal, Hørsholm og Lyngby-Taarbæk kommuner.

Hvem er fagbevægelsen?

Den går i dine sko, kollega, og tænker i dit hoved. I din skurvogn, er dens hus, og hvor du angribes, der kæmper den.

-- Bertolt Brecht

HVIS VERDEN IKKE BRUGTE PENGE PÅ MILITÆRET I BARE OTTE DAGE

KUNNE ALLE BØRN FÅ TOLV ÅRS GRATIS OG GOD SKOLGANG

OXFAM IBIS

OG VINDEREN BLEV:

Præsidentvalg i USA

Socialistisk Arbejderavis bringer her en kort, men skarp, analyse af duellen mellem de to amerikanske præsidentkandidater.

Det mener vi

De borgerliges angreb kan stoppes

Løkke-regeringen og dens borgerlige støtter forsøger at overdøve deres brutale angreb på velfærden med en rabiat racistisk retorik.

Socialdemokraterne forsøger febrilsk at følge med.

17. september lød det på Dansk Folkepartis landsmøde, til stort bifald: "Udlændinge sviner, svindler, stjæler, voldtager og dræber."

Seks dage senere sagde oppositionsleder Frederiksen om DF og topskatten til den socialdemokratiske kongres: "Jeg vælger at stole på jer nu." Det var en del af et bredere frieri til DF.

Nyrup bakkede op – DF var nu blevet "stuerene"!

DF kvitterede straks med at gå ud i en "danskheds-offensiv".

To fronter

De borgerlige er i offensiven på to fronter: Angreb på studerende, arbejdere, pensionister osv. – de såkaldte "velfærdsangreb" (se side 6-7).

Den anden front er, at den racistiske retorik får endnu nogle hak opad (se side 4-5).

De to fronter har længe været fast emne på denne plads i Socialistisk Arbejderavis. Desværre med alt for god grund.

Oftest er det fulgt op af, at der er brug for mere modstand – og for en venstrefløj, der vil organisere modstanden. Men:

Hvad kan venstrefløjen gøre?

Allerførst: "Venstrefløjen" er ikke bare én selv og éns nærmeste miljø. Eller et af venstrefløjens folketingspartier.

Venstrefløjen er fx langt de fleste dem, der stemte SF, Alternativet eller Enhedslisten ved sidste valg – ca. 600.000 mennesker.

Men langt flere er imod, når det bliver konkret. Fx var 2 ud af 3 imod Corydons angreb på dagpengene.

Og over en tredjedel af befolkningen sagde (få dage efter angrebet på Krudttønden i 2015!) klart, at de var tilhængere af et multi-kulturelt samfund.

De få skal organisere de mange

Men Corydon kunne gennemføre sit dagpenge-angreb, fordi de 60-70 pct., som var mod angrebet, ikke blev organiseret til aktiv modstand.

Eller tag et dugfrisk eksempel: Til Velfærdsalliancens demonstration i Kbh. 15. september deltog 4-5.000 (se her på siden).

Langt hovedparten blev organiseret ved, at én af de pædagogiske fagforeninger, LFS, mobiliserede på de pædagogiske arbejdspladser.

Hvis flere fagforeninger, uddannelsesorganisationer og venstrefløjens partier havde gjort det samme, og ikke kun i København, kunne 15. september være blevet en magtfuld protest mod Løkkes tyve25-plan.

Det, der mangler, er ikke folks utilfredshed. Den er der. Det er viljen til at organisere utilfredsheden.

Racisme og danskhed

På racisme-fronten er problemet til dels det samme: I modsætning til mange andre lande i Europa har Danmark ikke en anti-racistisk bevægelse. Små netværk, der laver små protester, ja. Men ingen, der organiserer noget fælles.

Men mod racisme og nationalisme er der også brug for ideologisk klarhed. Det er forstemmende, hvor svag venstrefløjen i Danmark er på dén bane.

Støjberg og DF er ikke uovervindelige. Men de bliver ikke bragt i defensiven ved at konkurrere om at være mest "dansk".

Her er det nødvendigt helt at afvise de nationalistiske præmisser: Vi har mere til fælles med arbejdere i alle lande, der slås mod forringelser og undertrykkelse, end vi har med "danske" Mærsk, Støjberg eller Pia Kjærsgaard.

Klare tanker og organiseret modstand

Internationale Socialister/ISU har viljen og politikken til at organisere mod racisme og velfærds-angreb. Men vi er endnu for få til for alvor at gøre en forskel.

Derfor opfordrer vi til, at du også går med, så vi kan blive et lidt større mindretal, der organiserer det flertal, der er imod angrebene på velfærd, flygtninge eller muslimer. (Se her på siden hvordan).

Næste skridt for Velfærdsalliancen?

Velfærdsalliancen holdt landsdækkende protest mod de kommunale nedskæringer 15. september. Det blev markeret i 41 kommuner landet over.

Af Charlie Lywood, foto: VelfærdsallianceDK

Det svarer til demonstrationer i knapt halvdelen af alle kommuner. Knap 10.000 deltog.

Størst var demonstration i København med 4500 deltagere. I Holbæk, hvor der er foretaget drastiske nedskæringer, var der 700.

I Århus var der 400. I Frederiksværk, Fredericia, Rønne og Køge kunne man samle ca. 300 i hver kommune. I resten af landet deltog mellem 25 og 150 i de enkelte kommuner.

I antal var der næsten lige så mange pr. kommune som på den landsdækkende protest 12. maj. Den protest førte til, at omprioriteringsbidraget blev taget af bordet. (Regeringen ville stjæle 1 pct. af skatteindtægterne fra kommunerne til eget formål.)

Demonstrationen i Kbh. var klart yngre end 12. maj og præget af, at der er lavet en ganske

flot arbejdsplads-mobilisering – men næsten kun inden for det pædagogiske område.

Flere arbejdspladser kom samlet til demonstrationen. Med til at få folk på gaden var også, at Løkkes tyve25 plan blev lanceret kort forinden.

Fremtiden

Hvad er fremtiden for Velfærdsalliancen? Der bliver indkaldt til landsdækkende møde i oktober.

Trods den udbredte vrede mod angrebene fra Løkke-regeringen mod velfærden, har de store faglige organisationer kun nølede støttet Velfærdsalliancen.

Efter omprioriteringsbidraget blev taget af bordet, har en række lokale LO-organisationer trukket sig fra Velfærdsalliancen.

Set i det lys er det ganske imponerende, hvad venstrefløjen af fagbevægelsen har opnået. Det siger noget om den vrede, der eksisterer.

Men vrede, der ikke organiseres, bliver ikke til modstand. Den bliver til frustration.

Netværk på tværs af fag

Mange fagforeninger har reelt ikke rørt en finger for at mobi-

lisere deres medlemmer til 15. september.

Så for at vi kan slås videre, skal de forbindelser, der er blevet dannet – landsdækkende og lokalt – udbygges.

Nu kender folk hinanden (efter to landsdækkende protester på et halvt år), og Velfærdsalliancen har opnået et navn, som kan blive samlingspunkt for næste slag.

Angrebene fra skiftende regeringer, uanset om Løkke eller Frederiksen er i spidsen, vil fortsætte. Det vil de, fordi krisen ikke er ovre, og deres svar er, at almindelige mennesker skal betale gennem forringelser i velfærden.

Derfor er der brug for et netværk af tillidsfolk og militante arbejdere, som er i stand til at handle på tværs af arbejdspladser og sektioner, både offentlige og private – og uanset om de faglige ledere gør det.

Velfærdsalliancen er et godt sted at starte dette arbejde.

Gå med i Internationale Socialisternes Ungdom

– og kæmp sammen med os for en verden uden kapitalisme.

Det koster 75 kr. om året, og så får du Socialistisk Arbejderavis lige ind ad døren.

Du kan, udfylde formularen på socialister.dk/medlem, og betale 75 kr. via MobilePay til 4030 0210 (Jørn Andersen). Skriv dit tlf.nr. i beskeden.

MARXISME 2016

Organisér mod nedskæringer og racisme

En lørdag med debatter for socialister og anti-kapitalister.

19. november i København

Se program på side 13 – eller på socialister.dk/marxisme, hvor du også kan tilmelde sig.

EU har druknede flygtninges blod på hænderne

Flere hundrede migranter druknede 21. september ud for Egyptens kyst. Det var en konsekvens af EU's flådeoperationer i Libyen.

Af Dave Sewell. Foto: Jordi Bernabeu Farrús, flickr.com

En overfyldt fiskekutter, som havde op imod 600 ombord, sank nær byen Rosetta. Kun 163 blev reddet, og op imod 100 frygtes døde, mens de var indespærret i kutterens kølerum.

De døde er bl.a. fra Egypten, Eritrea, Sudan og Syrien. De var på vej mod Italien. Egyptens militærstyre satte de overlevende i politiforvaring. Nogle blev lænket med håndjern til hospitalssengene.

Egyptiske Ahmed Mohamed sagde: "Det var som dommedag. Alle prøvede at komme fra kutteren i live. Jeg svømmede 10 kilometer."

Den 17-årige Ahmed Gamal sagde: "Jeg ville bare til Europa og leve et ordentligt liv."

EU's grænsepoliti FRONTEX advarede i juni om, at Egypten var ved at blive et af de vigtigste steder for flygtninge, som prøver at komme til Europa.

Den brutale kontra-revolution i Egypten har også betydet, at et stigende antal egyptere – især de unge – flygter.

EU-kommissionen har et hjælpeprogram til 85 mio. kr., der skal "opbygge den egyptiske administrations" evne til at konfrontere disse "migrations-udfordringer".

Men den vigtigste årsag til, at flere flygtninge rejser fra Egypten, er Operation Sophia, en EU flåde-mission, som blev startet sidste år for at patruljere ud for Libyens kyst. Den træner nu den libyske kystvagt.

Operation Sophia

Operation Sophia bliver fremlagt som en humanitær mission, hvis mål er at "forstyrre" menneskesmuglerne. Det er løgn.

Det er den seneste i en række angreb, som tvinger flygtninge til at vælge mere og mere dødelige ruter.

Lukningen af EU's landegrænser og begrænsninger på migration via lufthavne har tvunget hundredtusinder til at krydse Ægæerhavet fra Tyrkiet til Grækenland.

NATO-patruljer og en aftale mellem EU og Tyrkiet har gjort

denne rute sværere at komme igennem i år. Så flere og flere flygtninge begyndte at rejse den længere vej via "den centrale Middelhavsroute" mellem Libyen og Tyrkiet frem for over Ægæerhavet.

Omkring 3,6 pct. af dem, som rejser på ruten mellem Libyen og Tyrkiet, dør. Det er en stigning fra 0,1 pct. døde via Ægæerhavet.

Nu tvinger Operation Sophia flygtningene til at tage den endnu

vanskeligere egyptiske rute. Fra Rosetta til den italienske ø Lampedusa er der ca. 1.500 km.

Dødsfaldene er en direkte og forudsigelig konsekvens af en bevidst politik. Kun ved at åbne grænserne kan vi stoppe blodbadet.

Oversat fra Socialist Worker (UK) nr. 2523, 22.9.2016

Nyt politisk alternativ skyder frem i Chile

I weekenden den 3. og 4. september mødtes omkring 350 delegerede fra hele Chile i hovedstaden Santiago for at diskutere dannelsen af et nyt politisk alternativ, Nueva Democracia (Nyt Demokrati).

Af Nis Hejlskov

Studerende, miljøbevægelser, feministiske grupper og uafhængige fagforeninger osv. var repræsenteret ved denne stiftende kongres.

En af drivkræfterne bag Nueva Democracia er bl.a. tænketanken Fundación CREA, som siden 2014 har produceret kritiske analyser af den politiske situation i Chile.

Rødder blandt revolutionære studerende

Herudover er den antikapitalistiske og revolutionære studentorganisation Unión Nacional Estudiantil (UNE) – National Studentersamling – også en vigtig initiativtager til Nueva Democracia.

UNE har siden 2012 kæmpet for at gøre studenterbevægelsen i

Chile mere radikal, og de har bl.a. formået at forbinde de studerendes kamp for gratis uddannelse til andre bevægelser, som har det til fælles at de kæmper for et Nyt Demokrati i Chile.

Et demokrati med reel medbestemmelse og bedre omfordeling af goderne. Et samfund med gratis uddannelse og sundhed til alle, en værdig pension for ældre, højere lønninger for almindelige arbejdere osv.

"Chile har brug for et venstreorienteret masseparti"

Socialistisk Arbejderavis har talt med Daniela Paz Gallardo Garay, som deltog på weekendens kongres. Daniela er 24 år, medicinstuderende og aktiv i studentorganisation UNE.

Hun deltog selv i de store studenterprotester tilbage i 2011-12, og har siden været meget aktiv i både studenterdemonstrationer og andre politiske bevægelser i kystbyen Valparaíso, som ligger en time fra Santiago.

Hvorfor opstår dette alternativ netop nu?

"Siden 2011 har Chile oplevet

enorme sociale protester inden for uddannelse, pension, sundhed, miljø og feminisme osv. Alle disse bevægelser kæmper for forskellige ting, men har det til fælles, at de ønsker et andet samfund", udtaler Daniela og fortsætter:

"Samtidig med de mange sociale protester har vi kunnet se, at den centrum-venstreregierung, vi har haft siden 2014, ikke har formået at sætte gang i de sociale forandringer, som flere hundrede tusind chilenerne ønsker."

Centrum-venstreregierung går under navnet Nueva Mayoría (Nyt Flertal), og består af en række partier fra Kristendemokraterne (DC) til Chiles Kommunistiske Parti (PC). Landets præsident er Michelle Bachelet, som er formand for Chiles Socialistiske Parti (PS).

Hvad er Nyt Demokrati?

"Nyt Demokrati er en anti-nyliberal politisk bevægelse med et fremtidigt perspektiv om at danne et nyt parti, som kan skabe et alternativ til det nuværende korrupte politiske system.

Her på kongressen deltog folk fra mange forskellige sociale

bevægelser, og mange af os har arbejdet sammen før i forbindelse med protester, strejker, politiske møder og lignende."

Hvad kæmper I for?

"Vi ønsker et demokratisk Chile med større økonomisk lighed, og hvor vi behandler miljøet og hinanden ordentligt.

Grundlæggende ønsker vi at bryde med over 40 års nyliberal politik og korruption, som har ødelagt vores land på mange områder", fortæller Daniela.

I 2017 er der præsidentvalgkamp. Hvad er næste skridt for jeres bevægelse?

"Nu har vi valgt en politisk ledelse bestående af seks personer, som skal sørge for at vi mødes igen inden længe for at diskutere de fremtidige muligheder for at stifte et nyt parti.

Det vigtigste for os er, at bevægelsen bliver så bred som muligt – Chile har brug for et venstreorienteret masseparti til at organisere de mange millioner af utilfredse arbejdere, studerende, undervisere og aktivister generelt."

Venstrereformistisk

Efter kongressen skrev Nueva Democracia følgende på deres Facebook-side:

"Vi bygger et troværdigt Alternativ, med en ny måde at lave politik på, som er demokratisk og rodfæstet i lokalområderne, og hvis mål er at gøre op med den udbredte korruption i hele landet.

Vi vil give Chile tilbage til vores folk, tage vores sociale rettigheder tilbage; dvs. retten til uddannelse, sundhed, bolig og pension. Dette skal skabe demokratiske åbninger og være med til at forankre et nyt samfundsprojekt."

Nueva Democracia er venstrereformistisk i sin retorik og minder på mange måder om det spanske Podemos, det græske Syriza og Alternativet eller Enhedslisten i Danmark.

Socialistisk Arbejderavis vil holde øje med udviklingen i Chile og rapportere, når der sker noget relevant i forbindelse med Nueva Democracia.

Racistisk opdeling på Langkær Gymnasium

Opdeling af mennesker efter såkaldt "etniske" kriterier er helt uacceptabelt. Det er en glidebane mod yderligere at legitimere kulturelt begrundet racisme i Danmark.

Af Konni Nørlem

Johanne Schmidt Nielsen og andre på venstrefløjen har erklæret deres opbakning til, at rektor på Langkær Gymnasium opdeler eleverne efter etnisk baggrund. Det er ikke en god løsning, men det er den mindst ringe løsning, lyder argumentet.

I Internationale Socialister/ISU er vi 100 pct. uenige. Ifølge Yago Bundgaard, rektor på Langkær Gymnasium, er opdelingen foretaget på grundlag af pædagogiske hensyn. Det klinger endog meget hult.

Hvordan kan han, ud fra om en elev har et "danskklingende" navn, vurdere elevens faglige og sproglige niveau? Nej, det kan man nemlig ikke!

Og hvis man mener det, ja så gør man sig skyldig i stigmatisering af bestemte grupper og laver en forskelsbehandling af mennesker, som i bund og grund er racistisk.

Normal ungdom?

Han siger desuden, at han vil undgå, at de "etnisk danske unge" kommer i mindretal og ikke kan udleve en "normal" dansk ungdom, hvad det så end er.

Senest har han nedlagt forbud mod religiøs bøn på gymnasiet, fordi han gerne vil sætte fokus på faglighed og læring. Gad vide om manden også er i gang med at forbyde fredagsbarer og fester? Næppe!

Rektors linje ligger fuldstændig i tråd med den højredrejning, som ikke blot regeringen, men også Socialdemokratiet har været talsmænd for, hvor man laver en "dem og os"-retorik.

Som en af eleverne på Langkær udtrykte det: "Os – aberne – putter de i den ene klasse, og de hvide konger i den anden."

Det er meget forståeligt, at det skaber vrede og splittelse blandt eleverne, hvis man ikke får talt sammen og får afvist denne politik.

Hvornår er man dansk?

Ifølge Danmarks Statistiks definition er man "dansker", når mindst en af forældrene er født i Danmark og samtidig har dansk statsborgerskab. Det gode ved denne definition er, at den er farveblind og bygger på nogle objektive kriterier.

Men denne definition accepterer højrefløjen helt hølydt ikke. Ifølge dem er du kun dansker, hvis du er enig med dem i deres fortolkning af en påstået fælles kristen kulturarv – og helst også er hvid.

I deres racistiske optik kan du simpelthen ikke være dansk, hvis din familie har rødder tilbage i den muslimske del af verden. Og du kan ikke være dansk, hvis du bærer tørklæde og er troende muslim.

Begrebet "etnisk dansker" lægger sig fuldstændig op ad højrefløjens argumenter og kan legitimere forskelsbehandling i "integrationens" hellige navn.

Etnisk mangfoldighed

I mere progressive kredse siger nogle, at det er vigtigt at modvirke en forfejlet boligpolitik og med styring og tvang at sørge for, at vores skoler repræsenterer diversitet såvel kulturelt som socialt og økonomisk. Problemet er her, at man mener målet helliger midlet.

Fordi vi lever i et classesamfund, bosætter vi os der, hvor vi har råd til at betale terminen eller huslejen. Så jo, der vil opstå skoler og gymnasier, hvor arbejderklassens og underklassens børn er i flertal. Eller hvor flere har mørkere hud.

De fleste unge – hvide som mørke – vokser i dag op i en flerkulturel virkelighed og identificerer sig selv gennem deres fællesskab med andre på kryds og tværs af køn, etnicitet, religion og fritidsinteresser.

Stå sammen

Den vigtigste forskel mellem unge handler ikke om etnisk baggrund, men om social baggrund.

Det store flertal af unge har en fælles interesse i at kæmpe for en SU, man kan leve af, og bekæmpe forringelserne af vores fælles velfærd.

Nye højrerabiate borgerdyr

Nye Borgerlige er det værste fra Dansk Folkeparti og Liberal Alliance – på speed. Nu har de kurs mod Folketinget.

Af Bo Nielsen

Bedst da dansk politik ikke syntes at kunne komme længere ud på det racistiske overdrev, kom Nye Borgerlige (NB) ind ude fra højre og ville i Folketinget.

Indsamlingen af underskrifter til opstilling til folketingsvalg gik raskt, og snart kunne partiet bryste sig af op mod 2.000 medlemmer og ni byrådspolitikere, som var skiftet fra andre partier.

22. september kunne NB så fortælle, at de har afleveret de krævede 20.109 vælgererklæringer til Indenrigsministeriet.

Et par dage senere viste to meningsmålinger, at NB ville

komme i Folketinget med 8-9 mandater, hvis der var valg nu. Mange er med god grund rystede.

Politik for overklassen

Den mest synlige af partiets to ledere er Pernille Vermund, som er tidligere konservativ byrådspolitiker og folketingskandidat.

Den anden er Peter Seier Christensen, som udover at være bror til Saxo Banks stifter Lars Seier, har gjort sig bemærket ved at stille op som taler til den racistiske gadeorganisation Pegidas demonstrationer.

De to vil lave økonomisk politik for vennerne i overklassen, så selv Anders Samuelsen og LA overhales højre om. Væk med afgifter og reguleringer af erhvervslivet, og trækprocenten skal pænt ned under de 40.

I et udkast til økonomisk politik fra hovedbestyrelsen, lægges der op til at afskaffe kontanthjælpen for alle, der ikke har fundet et job efter 8 måneders ledighed. Indvandrere skal slet ikke kunne modtage kontanthjælp.

Racismen er den altoverskygende dagsorden

Der skal indføres totalt asylstop. End ikke krigsflygtninge er velkomne. Danmark skal træde ud af flygtningekonventionen, som Vermund kalder en slags sharia-lovgivning.

Listen over racistiske tiltag er alenlang. Blot endnu et mindre udpluk:

Kriminalitet skal koste indvandrere statsborgerskabet. Immigranter skal være selvforsørgende.

Grænserne skal lukkes totalt og permanent, og flygtninge skal sendes direkte tilbage til hvor de kom fra.

Prøver nogen ulovligt at krydse grænsen, mener Vermund – ligesom partileder Frauke Petry i det tyske Alternative für Deutschland – kan det være nødvendigt at skyde folk.

Rabiat højreparti

Ligesom det tyske AfD er NB selverklæret nationalkonservativt. De er en del af den rabiate højrefløj, der vokser op ud over Europa i disse år.

Disse partier vokser ud af at være mere rabiate i deres angreb på arbejdere, studerende og pensionister end mainstream-politikerne – og især mere rabiate end deres racistiske politik og retorik.

I virkeligheden er der ikke meget hos Nye Borgerlige, man ikke kan finde hos den mest højtråbende højrefløj i henholdsvis Liberal Alliance og Dansk Folkeparti.

Nye Borgerlige lægger så 10, 50 eller flere procent oveni. Det er slemt.

Men det farlige er ikke Nye Borgerlige som sådan. Det farlige er, at de er et udtryk for den hastighed, hvormed den politiske midte bevæger sig mod højre i disse år.

Krisen polariserer det politiske landskab. Så længe den borgerlige offensiv ikke møder modstand, er der ingen nedre grænse for, hvor langt til højre den vil gå.

Det er det, Nye Borgerliges fremkomst er et udtryk for.

Derfor er der mere end nogensinde brug for modstand mod skiftende regeringers angreb på velfærd, uddannelse osv. osv.

Og der er ikke mindst brug for socialistiske modsvar og organisering mod den racistiske splittelse – som indtil videre kommer meget mere massivt fra partier, der faktisk har magten, end fra et yderligtgående parti, der endnu kun kan håbe på at få del i den.

VELFÆRDSNATIONALISME

Da Lars Løkke fremlagde 2025-planen, brugte han bl.a. argumentet om, at der ikke var råd til både velfærd og flygtninge.

Af Jens Andersen

Det er et åbenlyst forsøg på at svække modstanden mod planen ved at skabe splid blandt dem, der burde kæmpe sammen imod den.

Men argumentet om, at "vi må tage os af vores egne først," har eksisteret længe på højrefløjen. I dag gentages det langt ud på venstrefløjen.

Derfor er det vigtigt at gennemgå argumentet og vise, hvorfor socialister må afvise denne logik.

"Der er ikke råd"

Det økonomiske aspekt af argumentet er, at der er en bestemt del af samfundsøkonomien, som kun kan bruges på velfærd og flygtningehjælp. Hvis der bruges mere på flygtningehjælp, skal der, ifølge logikken, spares på velfærden.

Problemet med denne logik er, at samfundsøkonomien ikke hænger sådan sammen. Der er mange andre steder, man kan finde penge, så der både er råd til velfærd og til at hjælpe flygtninge.

Hvis politikerne ønskede at finde penge, kunne de eksempelvis vælge at bruge mindre på militæret. Eller de kunne hæve skatten eller gøre op med det udbredte skattesnyd blandt virksomheder i Danmark.

Argumentet om, at der ikke skulle være råd til både flygtningehjælp og velfærd, runger ekstra hult, når der samtidig bliver givet skattelettelser til de rigeste.

En anden del af det økonomiske aspekt er, at det tages for givet at flygtninge er en udgift for samfundet.

Denne logik udfordres af en under-

søgelse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som i 2011 vurderede, at der ville være en ekstra skatteindtægt på omkring 13 mia. kr., hvis flygtninge og indvandrere blev integreret på arbejdsmarkedet på lige fod med resten af befolkningen.

"Vore egne"

Som socialist er det ikke uproblematisk at se Danmark som ét stort fællesskab.

Der findes både en kapitalistklasse og en arbejderklasse i Danmark, og kapitalistklassen har ingen intention om at være solidarisk med resten af samfundet.

Dette er langt den største hindring for et velfungerende velfærdssamfund, da kapitalistklassen ejer de

fleste af samfundets værdier.

Som socialister må vi arbejde for solidaritet og sammenhold mellem arbejdere i alle lande, da kapitalismen er global, og vi dermed alle har en fælles kamp at kæmpe.

Uanset om folk flygter fra krig, sult, klimakatastrofer eller fattigdom, så er det produkter af den globale kapitalisme.

Derfor skal vi ikke stille os solidariske med den danske kapitalistklasse, som er medansvarlig for disse ting. Vi skal derimod være solidariske med ofrene for kapitalismen.

Sparelogik

Hvis man vil bekæmpe den nationalistiske logik i argumentet, må man se på, hvad der har gjort, at tankegangen har slået

rod.

At velfærden er under pres, er ikke nogen nyhed. Men presset kommer fra konstante nedskæringer, ikke fra flygtninge.

Samtidig er ønsket om et velfærdssamfund så udbredt og dybtfølt, at ingen politikere tør argumentere direkte imod det.

Da Fogh kom til magten for 15 år siden, var han nødt til at begrunde sine nedskæringer med, at de var nødvendige for at bevare velfærden. Siden da har samme argument været brugt om stort set alle andre nedskæringer.

Sparelogikken er efterhånden blevet så indgroet en del af den politiske debat, at det er blevet muligt for politikerne at dreje debatten over på, hvilken gruppe man skal spare på, og ikke om man overhovedet skal spare.

Det gør, at forskellige grupper bliver spillet ud mod hinanden, og at de påvirkede grupper begynder at se hinanden som modstandere i stedet for at rette skytset mod de politikere, som tager beslutningerne.

Udhulet velfærd

I 1990'erne begyndte politikere at søge inspiration i New Public Management-tankegangen, som er en idé om, at man kan styre den offentlige sektor efter privatkapitalistiske principper og lette overgangen til en privatisering af offentlige ydelser.

Dette har ført til en bureaukratiseret og udhulet velfærd, hvor offentligt ansattes faglighed bliver underkendt, og hvor systemet kommer før mennesket.

Svag faglig modstand

Modstanden fra fagbevægelsen mod denne udvikling har desværre været alt for svag.

Der er snak om at fagbevægelsen er i medlemskrise, men selvom medlemstallet er faldet nogle få procent siden 80'erne så betyder det, i det store hele, ikke så meget om der for

eksempel er 60 pct. eller 70 pct. organiserede på en arbejdsplads.

Det, der betyder noget, er, om der er opbygget en tradition for, og en vilje til, at slås mod nedskæringer og andre angreb.

Tidligere havde man en udviklet klubkultur på mange arbejdspladser, hvor arbejderne jævnligt diskuterede faglige spørgsmål, og hvor man var vant til at organisere sig sammen om forskellige spørgsmål.

Men når medlemsorganiseringen ikke bliver brugt til at slås, så mister sådanne organiseringer indhold, og de dør hen.

Men helt indtil krisen startede i 2009-10, var strejketallene faktisk ikke specielt lave.

Nogle af årsagerne til, at de siden er faldet, er bl.a. den svage tradition for faglig aktivitet på venstrefløjen, og faglige ledere, der ikke engang forsøger at mobilisere deres medlemmer.

Det korte af det lange er, at vi mangler en aktiv fagbevægelse, der kunne være med til at sikre velfærd til alle, uanset om man er flygtning eller ej.

Desperat logik

Når et stigende antal folk kommer ud i en desperat situation, fordi de falder igennem det stadigt tyndere sociale sikkerhedsnet, er det klart, at disse mennesker begynder at famle efter forklaringer.

Derfor kan det heller ikke komme bag på nogen, at nogle mennesker køber politikernes snak om nationalfølelse som en slags forklaring.

Men det er vigtigt, at venstrefløjen og fagbevægelsen tager det på sine skuldre i stedet at opbygge et solidarisk alternativ, som folk kan sætte sin lid til.

Det kræver, at bunden i fagbevægelsen bliver styrket. Og for at det kan ske, må venstrefløjen i højere grad fokusere på at organisere sig uden for folketinget – ellers må der opbygges en ny venstrefløj, som sætter opbygning fra nederst centralt på sin dagsorden.

Hvad betyder #tyve25

Den racistiske politik fortsætter

I 2025-planen er der også et helt afsnit om at få "styr på flygtningestrømmen til Danmark".

Det indebærer bl.a. strammere optjeningskrav til velfærdsydelse og kontant- eller uddannelseshjælp.

Tusindvis af flygtninge vil strande på integrationsydelse (før skat er sat sen fx under 12.000 kr. om måneden for en enlig med barn) resten aflivet.

Planen indeholder også tiltag, der med Løkkes ord "skal få folk hjem igen, så man ikke ender op her permanent".

Desuden indeholder planen, hvad Løkke kalder en "nødbremse", så asylansøgere på vej ind i Danmark kan sendes tilbage. Og den indeholder stramminger, der gør det lettere at hjemsende afviste asylansøgere og illegale flygtninge og sværere at få permanent ophold.

Og der er penge til øget kontrol/bevogtning for at sikre "ro" og holde øje med radikaliserings på asylcentre.

2025-planen fortsætter umenneskeliggørelsen af flygtninge – mennesker i en desperat situation, som har risikeret deres liv for at flygte fra krig, undertrykkelse eller fattigdom.

De bliver italesat som en "strøm" af problemer, der flyder ind over grænsen og som en trussel mod "danskernes" sikkerhed.

Retorikken om flygtninge og muslimer skaber i stigende grad mindelser om 1930'erne

Regeringens 2025-plan er endnu et massivt angreb på almindelige menneskers vilkår. Socialistisk Arbejderavis bringer et overblik over nogle af konsekvenserne. Af Christine Kyndi Bergen

Overførselsindkomster sænkes – igen

Kontanthjælpsloftet har betydet social katastrofe for tusinder af kontanthjælpsmodtagere og deres familie. Nu bliver der igen skåret.

Underreguleringen af dagpenge- og kontanthjælpssatserne videreføres. Samtidig bliver der indført tvungen pensionsopsparring for bl.a. arbejdsløse.

Så kontanthjælps- og dagpengemodtagere får ca. 3 pct. mindre efter skat at gøre godt med.

Pensions/efterlønsalderen skal hæves med seks måneder. Børne/ungeydelsen skal skæres for det tredje barn, mens støtten til flere end tre børn bortfalder helt.

Det sparer 3,3 mia. fra 2016-2025. Det vil især ramme de fattige børnefamilier.

Lettelser i skatten gavner de rigeste mest

Regeringen vil sænke topskatten fra 15 til 10 pct. for indtægter op til 1 mio. kr. om året – det koster ca. 14 mia. fra 2016-2025.

Løkke fremlagde det som en lettelse for "almindelige" mennesker og ikke for direktøren. Til sammenligning er den gennemsnitlige indtægt i Danmark 299.000 kr. om året.

Løkke lovede at sænke skatten mest for de lavestlønnede – så bundskatten skal også ned.

Men ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd får en direktørfamilie (også dem, der tjener over 1 mio. årligt) ca. 30.000 mere efter skat ud af skattelettelserne

En lav/mellemindkomst-familie får kun ca. 4.000 ekstra. Desuden indføres et jobfradrag.

Folk på overførselsindkomst får ikke del i skattelettelserne.

Desuden vil regeringen sænke skat på kapital- og aktieindkomst og give virksomheder og iværksættere en række andre skattelettelser samt justere selskabsskatten.

Nedskæringer i den offentlige sektor

Ifølge 2025-planen skal det offentlige forbrug stige 0,5 pct. årligt indtil 2025, og det fremlagde regeringen som et fremskridt for velfærden.

Men i regeringens "konvergensprogram" fra i foråret lovede de 0,6 pct. vækst årligt – så reelt har de fremlagt besparelser på 20,5 mia. kr. fra 2016-2025.

Desuden betyder planen, at antallet af offentligt ansatte i 2025 ikke skal være større end i 2016 (mod en lovet stigning på 23.000 i konvergensprogrammet).

Økonomer regner med 200.000 flere ældre over 75 år i 2025 og desuden flere børn.

Uden flere offentligt ansatte er det ikke svært at gennemskue, hvad dét kommer til at betyde: Det er endnu et angreb på velfærden, som både rammer offentligt ansatte og alle andre, der ikke har råd til at købe sig til private alternativer til offentlig velfærd.

SU'en slagtes

Regeringen vil spare 3,3 mia. på SU'en, som skal skæres med 20 pct. (fra 5.100 til 4.300 kr. om måneden efter skat for udeboende).

Det sjette år med SU fjernes, og SU begrænses til normeret studietid. Studerende skal i højere grad skaffe penge ved SU-lån eller arbejde.

De videregående uddannelser skal spare 2,1 mia. kr. fra 2016-2025. Og erhvervsskole-elevernes løn skal nedsættes fra ca. 6.400 kr. om måneden til SU-sats (hvilket betyder, at folk under 18 får 0 kr.).

PSO-afgiften fjernes

PSO-afgiften er en afgift på el, som skal finansiere havvindmøller og anden vedvarende energi.

Den koster ca. 70 mia. kr. at afskaffe. Det er en svækkelse af den grønne omstilling – og en gave til virksomheder, der bruger meget energi. Regeringens 2025 plan er altså lige så sort, som den er asocial.

2025-planen: en gavebod til magthaverne

Øget utryghed og konkurrence om for få jobs vil tillade arbejdsgiverne at forringe lønnen og arbejdsvilkår.

For det første er planen (endnu) et angreb på folk uden arbejde – på arbejdsløse eller langtidssyge: Kontant- og dagpengesats sættes ned igen, og de får ikke del i regeringens nye skattelettelser eller jobfradrag.

Konsekvenserne af at miste sit arbejde bliver dermed endnu hårdere, end de allerede er.

Kan man være sikker på at kunne beholde sin bolig, sende børnene til fritidsaktiviteter, købe gaver osv., hvis man mister sit job? Fattigdom bliver lige pludselig et spørgsmål, mange flere må

forholde sig til.

Øget utryghed

Regeringen forpester ikke kun livet for arbejdsløse, men øger også utrygheden for folk i arbejde.

Det betyder måske, at man tænker sig om en ekstra gang, før man stiller krav på sin arbejdsplads. (Ifølge en undersøgelse fra LO og FTF var 37 pct. af deres medlemmer bange for at blive arbejdsløse. Det er en fordobling siden 2002.)

2025-planens skattelettelser til almindelige arbejdere og jobfradraget vil om ikke andet gøre det nemmere for arbejdsgiverne at argumentere for mindre lønstigninger ved næste overenskomstforhandlinger. Igen omfordeling fra vores

velfærd til virksomhedsejerne.

Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) prøver regeringen med 2025-planen at øge udbuddet af arbejdskraft. Men det er ikke manglende arbejdskraft, der er problemet, det er virksomhedernes manglende investeringer. Selv uden 2025-planens initiativer vil udbuddet af arbejdskraft ifølge AE vokse med 200.000 personer.

Det betyder, at flere skal konkurrere om de samme jobs. Uden en stærk fagbevægelse betyder det, at arbejdsgiverne kan trykke lønnen og forringe arbejdsvilkårene.

2025-planen bliver indpakket i retorik om flygtninge, der sætter statskassen (og vores sikkerhed og sammenhold)

under pres.

Regeringen har dermed givet deres bud på, hvor utilfredse arbejdere kan rette deres vrede hen.

Løkke er svag, hvad er vi?

2025-planen er endnu et frontalt angreb på almindelige menneskers forhold. Løkkes plan virker overvældende – men vi må huske på, hvor svag hans regering er.

Velfærdsalliancen fik stoppet omprioriteringsbidraget (massakre af kommunal velfærd) ved enkeltdags demonstrationer landet over 12. maj.

Vi kan også stoppe 2025-planen. Men det kræver, at vi gør vreden til modstand mod arbejdsgiverne og de riges regering.

Gymnasiereform

Symbolpolitik, karakterræs og fortsatte nedskæringer

Den 3. juni blev der efter 52 dages forhandlinger indgået et bredt forlig (kun Enhedslisten og Alternativet var ikke med) i folketinget om en ny gymnasiereform.

af Alexander Lassithiotakis

Indholdet er et kompromis med forskellige ændringer, og specielt karakterkravet på 5 i gennemsnit fra folkeskolen har fyldt i debatten.

Reformen betyder en række forskellige mindre og større ændringer for de gymnasiale uddannelser. Ambitionen fra forligspartierne har åbenlyst været at få færre til at vælge STX.

Derudover bliver der slået på, at gymnasiet skal løftes fagligt for de dygtige – frem for at udanne unge, der "har svage faglige forudsætninger for at gennemføre" gymnasiet, som det hedder i indledningen til den vedtagne lovtæst.

Således kræves der nu et karaktergennemsnit ved folkeskolens afgangsprøve på 5 for STX og 4 for HF. Man kan diskutere, om der mest er tale om symbolpolitik, der skal fremstille politikerne som forkæmpere for fagligheden.

Resultatet levner stadig mulighed for at optage elever med mindre i gennemsnit ved en helhedsvurdering efter en optagelsesprøve på gymnasierne. Det er også praksis i dag, hvor uddannelsesvejlederne på folkeskolerne bruger et snit på 4 som et uformelt krav i forhold til at vurdere, om unge er egnede til gymnasiet eller ej.

Karakterræs

Flere uddannelsesforskere peger på, at det øgede karakterfokus vil resultere i øget karakterræs og præstationsfokus i folkeskolen.

Hertil øget social udskillelse, psykiske problemer til følge og en generel tilgang til undervisning i folkeskolen, hvor der lægges

mindre vægt på det sociale og almindelige.

Forligspartierne håber, at karakterkravet vil få flere elever til at 'tage sig sammen fagligt' og folkeskolelærerne til at undervise på et højere fagligt niveau.

Dette forudsætter en tro på, at karakterkravet nogensinde har formået at motivere andre end dem, der i forvejen klarer sig godt. Og at lærerne har glemt, at skolelærerne skulle gøre deres elever fagligt dygtige og derfor pludselig kan flytte elever mere ved at sige, at de skal være bedre for at komme på gymnasiet.

Som socialist må man andre sig over, hvordan det er lykkedes de borgerlige under overskriften 'Mere faglighed' at vinde opbakning henover den politiske midte til en så grundlæggende konservativ uddannelsespolitik.

Og sikkert kan vi sige, at forslaget har en social slagside i form af at afskære elever med forældre med kortere uddannelser fra at bevæge sig fra folkeskolen til gymnasiale uddannelser.

Ændringer i indhold – på godt og ondt

Ud over karakterkravene rummer reformen en række indholdsændringer.

Bl.a. forkortes grundforløbene på alle ungdomsuddannelserne. Der lægges øget vægt på tværfaglig toning af færre studieretninger.

Det bliver sværere at vælge begynderensprog (i et forsøg på at opkvalificere fortsættersprog som tysk). Sprogfag, som ikke bliver undervist i i folkeskolen, får det svært.

Disse ændringer tenderer i retning af en mindre mangfoldighed af muligheder på ungdomsuddannelser side om side med endnu et ryk i retning af mindre 'tænketid' og tidligere specialisering i en bestemt retning.

Nogle ændringer er entydigt problematiske, men det er langt fra alle. Implementeringen må vise, hvordan konsekvenserne præcist bliver på de enkelte ungdomsuddannelser.

Det brede forlig har sikret, at almindelsen fortsat har en større plads i gymnasiet end de borgerlige i første omgang ville have, da det almindelige skulle afskaffes til fordel for mere praktiske og profitomsættelige færdigheder.

Nedskæringer, fyringer og forringelser

Elefanten i rummet, som politikerne ikke snakker om, er at ændringerne finder sted i en ramme af nedskæringer, som er planlagt til at fortsætte frem til 2020.

Her skal der spares 2 pct. om året på alle uddannelser og yderligere 3,7 pct. på STX.

Dette har ifølge tal fra Gymna-

sieskolernes Lærereforening betydet, at der allerede efter 2016 er en nedgang på omkring 1000 lærere eller ca. 7 pct. (!) færre lærere til at undervise stort set samme antal elever i skoleåret 2016-17.

Denne udvikling vil desværre kun blive endnu værre de næste år. Lærernes overenskomst fra 2013 fjernede grænserne for hvor

mange timer og opgaver, der kan pålægges den enkelte lærer.

Desuden er der ikke sat nogen ekstra midler af til at implementere reformen, så alt i alt klinger ambitionen om større faglighed lidt hult på lærerværelserne rundt omkring: Færre lærere skal arbejde mere, hvis de ikke ryger i de næste fyringsrunder.

Endvidere er ambitionen om at få flere unge til at vælge noget andet end STX kun udmøntet i et forsøg på at skubbe unge med fagligt svage forudsætninger væk ved hjælp af karakterer og besparelser på STX – fremfor at lave tiltag eller afsætte ressourcer, der kunne få de andre muligheder til at virke tiltrækkende for de unge.

Resultatet bliver en fortsat social skævvridning af de selvejende gymnasier, men næppe yderligere muligheder for de unge, der ikke har fået akademiske kompetencer hjemmefra.

3,3 mia. fra de studerende

Uholdbare argumenter for et elitært uddannelsessystem

På trods af løfter før sidste folketingsvalg om ikke at ville pille ved SU'en, vil regeringen nu finde 3,3 mia. kr. hos de studerende for at finansiere 2025-planen.

Af Anna Wolf

De vil sænke den månedlige SU-ydelse for udeboende studerende med 20 procent – fra omkring 5.100 kr. til 4.300 kr. efter skat. Desuden skal det sjette år med SU fjernes.

Udlændinge udgør under tre procent

Hovedargumentet fra regeringens side er, at den 'generøse' danske uddannelsesstøtte har fået udenlandske studerende til at komme hertil i stigende antal og presser SU systemet.

Udover at passe skræmmende godt ind i disse tiders italesættelse af udlændinge som nogle invaderende horder, der nasser på vores 'gene-

røse' system, er det også et argument som ikke holder.

Ifølge en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd udgør udgifter til udenlandske studerende kun 2,6 procent af de samlede SU-udgifter, og det er derfor helt overdimensioneret at bruge udenlandske studerende som argument for at sænke ydelsen med 20 procent.

En gammel sang

De andre argumenter for nedskæringerne er en sang, vi har hørt før. Studerende har ikke motivation nok til at blive færdige på normeret tid. Og vi vælger heller ikke de rigtige uddannelser – dem, der fører til passende jobs i konkurrencesamfundet og giver høje lønninger.

Den lavere ydelse skal vejes op med, at vi som studerende kan låne mere. Det betyder en større gæld efter endt studie, og så kan det jo ikke betale sig at dalre rundt i f.eks. bløde humaniorastudier, der al-

ligevel ikke har nogen værdi for det samfund, som Løkke og regeringen har en vision om.

Konservativt, elitært, socialt skævt

De nye forslag om SU-stramninger sigter mod et tiltagende elitært og konservativt uddannelsessystem. Det er endnu et forsøg på at strømline og få os hurtigere igennem systemet og ud som soldater i konkurrencesamfundet. Ingen svinkeærinder, ingen tænkepauser.

Det rammer især de studerende, der ikke kommer fra privilegerede, højtuddannede og højtlojnnede hjem.

For mange studerende bliver det nu mere nødvendigt at bruge mange timer om ugen på studiejob for at få hverdagen til at hænge sammen.

Hvilket igen går ud over kvaliteten af vores uddannelse.

Modstand mod forringelserne

Regeringens planer om forringelser af SU'en vil smadre de studerendes forhold. Men regeringen er svag – modstand kan stoppe planerne.

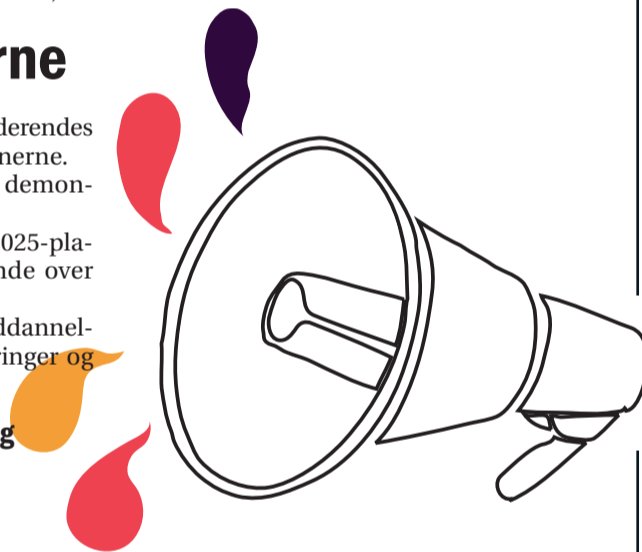
Det kræver mere end enkeltdags-protester, men protester, demonstrationer, besættelser på uddannelserne landet over.

Og det kræver, at alle de grupper, regeringen rammer med 2025-planen, organiserer sammen. Studerende kan ikke alene vinde over regeringen.

En start er at være med til at skabe store protester, når Uddannelsesalliancen arrangerer demonstrationer mod SU-nedskæringer og forringelser af uddannelserne.

Det foregår 13. oktober i København, Odense, Århus og Ålborg.

Se mere: Uddannelsesalliancen på Facebook.

En studerendes budget efter 2025

Hvis regerings foreslåede nedskæringer på SU'en gennemføres, kan en studerendes budget se sådan her ud. Her regnes med SU som eneste indkomst.

	Indtægter	Udgifter
SU efter skat	4.300	
Faste månedlige udgifter		
Husleje		3.300
El, internet, a-kasse, forsikring, etc.		1.133
Diverse variable udgifter		
Mad, sundhed, transport, bolig, studie, fritid, etc.		5.017
Resultat	-5.150	

Kilde: Ann Lehmann Erichsen, forbrugerøkonom hos Nordea. Baseret på data fra Danmarks Statistik og Gallup.

Flygtninges brev til Folketinget:

Vi kan ikke finde job, hvordan kan man så skære i vores ydelse?

Den 22. september demonstrerede hundredvis af flygtninge på Christiansborgs Slotsplads. De havde

skrevet et brev til Folketingets politikere - Socialistisk Arbejderavis bringer det her:

Til det danske Folketings medlemmer

I dag, d. 22. september, fra kl. 11-14 afholder vi en fredelig demonstration for at klage over de nye regler for flygtninge. Disse nye regler er unaturlige og lægger et psykisk pres på alle flygtninge, så derfor beder vi om en løsning hos dem, der beslutter regler og love. Vores problemer er anført herunder:

1. Jobmuligheder

- Vi vil gerne arbejde, og vi ønsker ikke at modtage penge fra kommunen, når vi er i stand til at arbejde. Selvom vi er glade for den hjælp, vi modtager fra kommune og stat, ønsker vi at være uafhængige.

- De nye regler siger, at man skal arbejde 225 timer, og ellers bliver man trukket i ydelser. Men vi kan ikke finde arbejde, selvom vi gerne vil, og vi er klar til job. Hvordan kan man så trække i ydelsen?

2. Praktik

Vi er klar over, at før man kan begynde at arbejde, skal man være i praktik for at øve sig, og det accepterer vi selvfølgelig. Alligevel har vi mange problemer:

- Selvom man arbejder fuld tid i praktik, får man ingen penge ud af det.

- Ofte starter man 3 mdr. praktik, og så bliver det bare forlænget i endnu 3 mdr.

- Hvis en person fx. arbejder 6 eller 9 mdr i praktik, så kan arbejdsgiveren bagefter sige, at der ikke er noget ledigt job og sige farvel. Så har man bare arbejdet gratis, nogle helt op til 12 mdr. i alt. Derfor er det meget svært for os at finde job.

- Formålet med praktik er at lære sproget og finde et job, men det er ikke effektivt.

3. Familiesammenføring

- Processen er alt for lang, og myndighederne overholder ikke deres egne frister

- Hvis en flygtning kun modtager integrationsydelse, hvordan er det så muligt at betale transportomkostningerne selv?

4. Ferie og rejser

- De nye regler siger, at en flygtning, som modtager integrationsydelse ikke har lov til at holde ferie og rejse, dette er en overtrædelse af menneskerettighederne. Vi har alle sammen familie i andre lande i Europa, som vi gerne vil besøge, og mange af os har arbejdet hårdt i praktik i mange måneder.

Med venlig hilsen og respekt,
en gruppe flygtninge i Danmark
- repræsenteret af Tedros Haile, Eritrea/Gentofte.

Interview: Efter Brexit

Udfordringer for den britiske venstrefløj

Uanset om man var for eller imod Brexit, må socialister i Storbritannien stå sammen for at sikre at følgerne bliver til arbejderklassens fordel, og for at bekæmpe den øgede racisme. Det fortæller Mark Thomas fra Socialist Workers Party.

Af Charlie Lywood

Hvad er hovedkonklusionerne fra Brexit-afstemningen?

Afstemningen om at forlade EU, Brexit, 23. juni var et stor tilbageslag for den herskende klasse, og ikke kun i Storbritannien.

Størstedelen af big business i Storbritannien, bankerne i City (i realiteten EU's finanscenter) og den politiske elite var for at blive i EU, som er Storbritanniens største marked.

Det var Angela Merkel og Barack Obama også. Det afspejlede, hvor vigtigt EU projektet er for både den tyske og amerikanske imperialisme. De var alle overbeviste om sejren og rystet af resultatet.

Var dette en sejr for venstrefløjen eller højrefløjen. Eller begge dele?

I bund og grund var Brexit-afstemningen et oprør mod den politiske elite. Selvfølgelig var den modsætningsfuld.

Nogle stemte imod EU af racistiske grunde, men det var ikke hovedsagen. Labours sundhedsordfører Diane Abbott, en af Jeremy Corbyn vigtigste allierede, havde ret, da hun betegnede Brexit som "et brøl af modstand mod eliten i parlamentet."

Vrede

Der er dyb bitterhed i arbejderklassen.

For eksempel er lønningerne faldet 10 pct., siden finanskrisen brød ud i 2007-8.

Grækenland er det eneste andet økonomisk udviklede land, hvor man har set en lignende lønnedgang. EU-afstemningen gav en mulighed for at udtrykke denne bitterhed og vrede.

Jo mere eliten samlede sig om Remain (stemme for at blive i EU; red.) og sagde til folk, at det var den eneste vej til fortsat fremgang, jo mere blev folk overbeviste om at stemme for at forlade EU. Det gælder især de dele af arbejderklassen, som har været hårdest ramt af krisen.

Mange tænkte "hvilken fremgang?"

Højrefløjen

Denne analyse er ikke ukontroversiel. Store dele af venstrefløjen og næsten alle fra den liberale, veluddannede del af befolkningen var for EU og argumenterede for, at Brexit kun ville styrke den racistiske højrefløj.

Men den del af de konservative, som støttede Brexit, vandt ikke på sejren. Boris Johnson, den mest højprofilerede af dem, blev i stedet dolket i ryggen og måtte trække sig.

Og UKIP, et racistisk og populistisk parti, som er imod EU af racistiske, fremmedfjendske grunde, er kollapsede efterfølgende, og deres leder Nigel Farage har trukket sig som formand.

Hvad kommer Brexit til at betyde internt i Storbritannien?

Den nye premierminister, Theresa May, støttede Remain-siden, men uden stor entusiasme. Det kan være, at hun kan sole sig i nogle korte hvedebrødsdage.

Især da højrefløjen i Labour har brugte al energi på at forsøge at drive en klapjagt på deres egen leder, Jeremy Corbyn. Men svære og sandsynligvis meget splittende (for de konservative) beslutninger skal tages snart.

De store firmaer og banker ønsker en "blød Brexit" med så få forstyrrelser af deres interesser som muligt. Fx ved at forblive i det indre marked i EU. Men nogle konservative ministre og en del af de konservatives bagland ønsker en "hård Brexit", hvor man forlader det indre marked og orienterer sig mod de asiatiske markeder.

Corbyn

Hvordan ser du forbindelsen mellem Brexit og Jeremy Corbyns popularitet?

Corbyns popularitet stammer fra den samme kilde som Brexit – bitterhed og vrede i samfundet, skabt af fire årtier med nyliberalisme, skubbet frem af hele den politiske elite.

Corbyn repræsenterer et oprør imod

den måde, Labours højrefløj har domineret partiet siden 1980'erne, og har ikke kunne tilbyde et alternativ til de nyliberale angreb.

Men Brexit er også en advarsel til Labour. Inklusive Corbyn.

Corbyn droppede ti års opposition mod EU og kørte kampagne for Remain. Det gjorde han pga. pres fra højrefløjen i partiet. Straks efter Brexit var en realitet, så angreb de samme mennesker ham.

En tredjedel af Labours vælgere stemte for at forlade EU. Hvis Labour ikke kan forbinde sig med denne vrede, er der en fare for, at den racistiske højrefløj kan.

Det betyder, at Corbyn skal afvise at gå på kompromis med Labours højrefløj. Han har brug for at præsentere en radikal anderledes politik og mobilisere omkring denne politik.

Der er blandt andet et skrigende behov for en bred og stor antiracistisk bevægelse. Der er stigende racisme efter Brexit, og det skal vi handle på.

Det prøver vi at gøre i "Stand up to Racism" – at arbejde sammen med Corbyns støtter er afgørende. Corbyn er hovedtaler på "Stand up to Racism"-konferencen i London i oktober. Det er en god start.

Men udfordringen for venstrefløjen – uanset om den stemte for eller imod Brexit – er at sikre, at Brexits følger virkninger er til fordel for arbejderklassen.

Brev til en Corbyn-tilhænger

Charlie Kimber advarer om, at fred med den ondsindede højrefløj i Labour ikke er mulig – og at afgørende kampe uden for partiet risikerer at blive ignoreret.

Jeremy Corbyn er næsten sikker på at blive genvalgt som leder af Labour. Det giver os noget at fejre, men stiller os samtidig over for at skulle træffe nogle vigtige valg.

Jeremy har vundet over den fjendtlige presse og had fra partibureaukratiet.

Han har vist, at socialistiske ideer kan være populære, og at krisen i mainstream politik kan løses til venstre for midten.

Hvad sker der nu?

Der vil komme et stort pres for at søge kompromis med dem, der har brugt måneder på at angribe venstrefløjen. Men højrefløjen i Labour har gjort det klart, at de fortsat vil forsøge at ødelægge Jeremy.

Den bedste måde, Jeremy kan

Jeremy Corbyn vandt formandsvalget i det britiske Labour-parti med knapt 62 procent af stemmerne – mere end de 59,5 procent, han fik sidste år. Brevet er skrevet 20. september – få dage før Corbyns sejr blev meddelt.

Foto: Guy Smallman og Neil Terry, Montage: Socialist Worker

slå højrefløjen og vinde næste valg, er at gå i spidsen for mere modstand på arbejdspladser og gader. Arbejdere er nemlig mere åbne for radikale ideer og mindre

tilbøjelige til at skabe syndebukke, når der er mange strejker og protester.

Modstand er vigtig uanset hvad, for der er over 1.300 dage til næste

parlamentsvalg. Kan du forestille dig, hvor meget skade de konservative kan gøre inden da? Vi er nødt til at slå igen nu.

Gå på gaden!

Der er hundredtusinder af nye venstrefløjs-medlemmer i Labour og titusinder som deltager i støttedemonstrationer for Jeremy.

Det ville være godt at få mobiliseret de mennesker – også selv om nogle af de pessimistiske fagforeningsledere bliver sure.

Vi arbejder allerede sammen imod krig og racisme, og det samarbejde kan styrkes.

Jeg håber, at Labour ledet af Jeremy vinder næste valg. Men hvis det sker, vil bankerne, bosserne og det meste af pressen reagere med forfærdelse; deres profit og privilegier vil måske være truet!

Men overordnet set ligger magten ikke i parlamentet. Den ligger i det økonomiske ejerskab og bossenes, hærens, politiets og statens kontrol.

Den eneste måde at slå den økonomiske sabotage fra multinationale selskaber eller statens reaktion tilbage vil være mobiliseringen af arbejdere i stor skala.

Det vil kræve strejker, besættelser og "monster"-demonstrationer. Det vil kræve, at politik bliver trukket fra parlamentet og ud på gaden.

Derfor mener jeg, at vi har brug for en uafhængig revolutionær organisation.

Lad os gå sammen i de mange kampe, hvor vi har så meget til fælles. Jeg vil altid være på Jeremys side imod hans højrefløjs-kritikere, men vi bliver nødt til fortsat at diskutere, hvordan vi baner vejen for socialistisk forandring.

Charlie Kimber er landssekretær i Socialist Workers Party.

Oversat og forkortet af Nis Hejlskov. Læs hele brevet på socialister.dk/avis

RUMLEN AF TORDEN

Perioden siden den globale økonomiske krise startede i 2008 har været kendetegnet ved revolutioner i Mellemøsten, borgerkrige i Ukraine og Syrien og kontrarevolution i Ægypten.

Af Charlie Lywood

Og det ser ud til at fortsætte: krig, oprustning, imperialistiske rivaliseringer, opsplittning, en stigende og bred racisme, og fascistiske bevægelser og partier, der enten har fået magten som i Polen og Ungarn, eller som truer med at få fat i magten, for eksempel i Østrig og Frankrig, er dagens orden.

En tredjedel af danskerne tilkendegiver i en undersøgelse for nylig, at Danmark er i krig med "islam". Og en anden undersøgelse viser massiv opbakning til DF's krav om permanent grænsekontrol.

Afstemning om Brexit viste, at selv i verdens femte største økonomi kunne de kræfter, som truer med at splitte landene og deres stabilitet fra hinanden, ikke tæmmes. På den ene side nationalistiske og protektionistiske kræfter, som higer tilbage til en forestillet epoke med harmoni, og på den anden side større dele af befolkningen, som protesterede mod EU's nyliberale smadring af velfærdsstaten.

Spændinger

På internationalt plan er vi i en periode med stigende modsætningsforhold mellem stormagterne. Krisen har blotlagt og udvidet de spændinger og rivaliseringer, som eksisterede før.

Kinas vilde vækst er bragt til standsning, og der es vækstrater nærmer sig resten af verdens. USA er i dyb gæld til Kina, mens de er meget optaget af at begrænse Kinas magt, også militært, i Asien.

Den russiske økonomi er i frit fald, efter olie- og gaspriser dykkede under krisen, da de olieproducerende lande forsøgte at kompensere for faldende vækst ved at sælge olien billigere. Rusland selv har forsøgt at dæmme op for den økonomiske svækkelse ved at holde fast i, hvad de opfatter som "deres" interesser. Senest i Syrien med støtte til Assad, men tidligere i Ukraine ved annektering af Krim og støtte til udbryderrepublikkerne i Østukraine.

NATO rasler med sablen i de baltiske lande og presser på for at indlemme så meget som muligt af det tidligere Sovjet under deres vinger.

Ingen investeringer

Baggrunden for alt dette er den vedvarende økonomiske krise. Forklaringen på den fortsatte stagnation, tenderende til depression, er mangel på investeringer. Men borgerlige økonomer har ikke nogen forklaring på, hvorfor man ikke investerer (men hellere vil stikke pengene i madrassen i skattely).

Årsagen er simpel – risici ved at investere er for store i forhold til udkommet: profitraten er for lav.

Frem til 2008 faldt den globale profitrater fra ca. 5,5 pct. i 2004 til 3,5 pct. i 2007. Investeringerne i USA faldt i 2007-8 dramatisk – ca. 20 pct. Profitratens fald gik forud for kollapset, selvom finanssektorens hovmodighed med at låne ud til højst spekulative projekter, både inden for byggesektoren og som investeringsplatform, gjorde krisen værre.

For at få profitraten op til et niveau, hvor kapitalisterne vil investere igen, skal de mere urentable dele af kapitalismen "udrensnes", så dem, der er tilbage, kan få større profit. Det kan ske gennem at lade store firmaer og banker gå til grunde eller gennem krige, hvor man fysisk destruerer produktionsenheder.

Mellem to onder

Men det er ikke så nemt. Globaliseringen har ført til, at selskaber er så store og vokset ind i hinanden, at det er urentable enheder gå til grunde er forbundet med store risici. Kapitalismen er fanget mellem to onder, som begge gør mest ondt på almindelige mennesker. Fortsat stagnation og krise eller virkelig at gå til biddet og udrense kapitalismen.

I denne situation viser der sig to tydelige tendenser i mange lande. Den ene tendens er det, som kan udtrykkes som "nationalistisk" og "protektionistisk". Tendensen ses klart ved Trump i USA, men var også en del af motoren i Brexit. Lukkede grænser.

Toldmur. Dæmonisering af muslimer (eller romaer/mexicanere, you name it). Det er flagskibene.

I ly af dette vokser der samtidig fascistiske strømninger, som er klar til vold. Den racistiske fortælling om horder af flygtninge, som strømmer ind over grænsen, på trods af, at de udgør en brøkdel af Europas befolkning, og på trods af manglen på arbejdskraft, har en selvstændig strategisk betydning.

Den er med til at splitte arbejderklassen op i "vores" arbejdere og dem, som truer dem - de fremmede. Men den er også med til at dæmonisere muslimer generelt og gøre det nemmere at føre imperialistiske krige i muslimske lande.

Venstre-alternativ

Den anden tendens er et oprør mod først og fremmest Socialdemokratiets kollaps ind i nyliberalisme. Eksempelvis i DK, hvor Thorning-regeringen (med SF), blot fortsatte Løkkes økonomiske politik. En del af arbejderklassen i Europa har søgt andre veje at gå. Mest akut i i Grækenland, hvor Syriza udraderede det traditionelle socialdemokrati PASOK og tog regeringsmagten.

Men man kan også se det i den venstre-reformistiske Jeremy Corbyns succesfulde erobring og forsvar af formandsposten i Labour Party i UK.

I Guds Eget Land nåede Bernie Sanders med en venstre reformistisk retorik både næsten at vinde over Hillary Clinton og samtidig starte en bevægelse fra nedden, som har inspireret hundredtusinder af

studerende og arbejdere.

Men mange andre steder har denne nye reformisme vundet frem, fra Podemos i Spanien til Die Linke i Tyskland, også i Danmark via den passive opbakning til Enhedslisten. Et betragteligt mindretal af arbejderklassen ser til denne nye reformisme som svar.

Men der er yderligere håb at hente. Det er ikke kun racister og fremmedhadere, der befolker landene i Europa. I forhold til den racistiske og anti-muslimske mainstream-diskurs i Europa er der også sket det, at da "flygtningekrisen" var på sit højeste i efteråret 2015, strømmede folk i Europa ud på gaden for at hjælpe i nødens stund.

I Danmark var der flere demonstrationer, som kunne samle op mod 20.000 til at sige "Welcome to refugees", og Venligboerne så dagens lys. I dag har foreningen 150.000 medlemmer, organiseret i grupper over hele landet.

Hvem vil organisere modstand?

Men der er et gab mellem de hundredtusinder af mennesker (600.000 stemte på enten EL, SF eller Alternativet til Folketingsvalget i juni 2015), som kunne mobiliseres mod Løkke og co. og så de organiserede kræfter i Danmark, som ville være i stand til at gå forrest og organisere dem.

Her peger pilen entydigt på Enhedslisten. Men Enhedslisten fremstår ikke som det troværdige socialistiske og aktivistiske alternativ, hvor de 9.000 medlemmer bliver sat i spil til at forbinde sig med det vand, der er at svømme i.

Den højredrejning mod et etableret, parlamentarisk parti, som EL har gennemgået, er slået igennem på alle niveauer i partiet. De fremstår godt nok som et alternativ, som folk kan stemme på, men ikke som et parti, som vil organisere modstand. Problemet er først og fremmest et politisk, og ikke et organisatorisk spørgsmål.

Alt, som kan forstyrre billedet af et "normalt" pænt parti, bliver fejlet væk. Sidst da Jonathan Simmel, som skulle i Folketinget som barselsvikar, kom til at mumle noget om, at en revolution kunne udvikle sig til et væbnet opgør i bestemte historiske situationer.

Ikke desto mindre er det kun gennem et oprør fra nedden, der kan gives et politisk udtryk og retning, at vi kan udfordre det nyliberale parnas og give håb om kapitalismens – og ikke vores - endeligt. Eller som Rosa Luxemburg udtrykte det – "Socialisme eller barbari".

Det er opgaven for socialister i dag. Den er verdenshistorisk. Aldrig før har kapitalismen været så svag, men paradokset er, at den radikale venstrefløj heller aldrig før har været så svag.

Hvordan vi løser det dilemma afgør verdens fremtid.

SKAM

En ungdomsserie i øjenhøjde

Den norske ungdomsserie SKAM, som kan ses gratis på NRK, har fået mange fans, først i Norge og nu også i Danmark. Seriens billede er skarpt som en reklamefilm, afsnittene er dynamiske og velspillede, og musikken banker handlingen fremad.

Af Jesper Juul Mikkelsen

Serien følger en gruppe førsteårselever på et gymnasium i Oslo. Fem unge kvinder, som alle føler sig som outsiders finder sammen.

SKAM er lavet til et publikum på 16 år, spillet af skuespillere på 16 år og omhandler problemer, som de ser ud, når man er 16 år. Dette snævre fokus er faktisk det, der gøre serien almen – hvis man ikke længere er 16 år, så har vi jo alle engang været det.

Den sociale konkurrence

Det som får de fem unge kvinder til at finde sammen er fænomenet "rusbus", den meget dyre bus, som man kører rundt i, i den månedlange rus-periode i slutningen af 3. G.

Det er et billede på det konkurrencemiljø, som er i gymnasiet. Er du med den cool rusbus eller med den ikke-cool? Har du råd eller ikke råd? Er du ude eller inde? Er du lækker eller klam? Den sociale konkurrence i gymnasiet er et gennemgående tema.

Ensomhed og usikkerhed

Den første sæson af SKAM er et af

temaerne ensomhed og usikkerhed, som på en socialrealistisk og troværdig måde er omdrejningspunkt for hovedpersonen Eva.

Det er lammende. Men det hjerteskerende modstykke hertil er veninderne. Det spirende venskab mellem de unge kvinder er et af de stærke billeder fra SKAM, som brænder sig fast.

Og selvom det ikke burde være sådan, så er det faktisk lidt nyskabende ikke primært at se teenagepigens intriger og fejder, men også deres voksende (stærke) venskaber, sammenhold, solidaritet og kærlighed.

Den muslimske veninde

Og så er det befriende, at den muslimske veninde i SKAM er en veninde. En veninde som til tider er mystisk og overraskende, men som ser og siger tingene som de er på dette gymnasium i Oslo.

Hun er naturligvis en "mangfoldighedskarakter" i serien, men hun er ikke karikeret. Faktisk er hun den, der har observeret noget om sin egen aldersgruppe og er med til at bringe seksualitet på banen på en ny måde - hvor meget sex i grunden er en vare, hvor kynisk det kan blive.

Men først og fremmest er hun en veninde, som styrker gruppen og bidrager med egen personlighed og styrke.

Seksualitet og overgreb

Drenge, fester, alkohol, kærester og seksualitet fylder selvfølgelig meget for de fem hovedpersoner. Det er et ærligt billede af livet

som 16-årig. Kærestesorger og orgasme. Fortrydelse og lyst. Og skam, selvfølgelig. Alt sammen en del af livet som teenager.

Nora, som er hovedpersonen i seriens anden sæson, oplever en seksuelt krænkende oplevelse. Episoden bliver behandlet på samme præmisser som alt andet i SKAM, seriøst og i øjenhøjde, vi fornemmer det tabu og den skam, som følger med et seksuelt overgreb, men vi ser også styrken i at sige fra.

Ungdomsserie for alle – men træerne vokser ikke ind i himlen

SKAM er en god serie, som giver et realistisk og selvironisk billede på ungdomslivet. Den har fortjent fået ros fra mange sider. Men den er også mainstream, og selvom den har en ærlighed, der er ny i forhold til andre og tidligere teenageserier, formår den f.eks. aldrig for alvor at gøre op med kønsstereotyper.

Og endnu engang skal eleven fra teknisk skole spejle sig i ungdomslivet, som det udspiller sig i gymnasiet. SKAM handler ikke om den del af en ungdomsårgang, som ikke kan finde en praktikplads eller om den del af ungdommen, som vokser op i fattigdom.

Med den kritik i baghovedet skal der dog alligevel lyde en varm anbefaling af dette skarpt-skårne blik på ungdomslivet.

Boganmeldelse:

Good luck, Habibi

Good luck, Habibi – rejser i flygtningestrømmen, er titlen på en ny bog, som DR journalisten, Thomas Ubbesen har skrevet. Den dokumenterer "den europæiske flygtningekrise" i 2015 og frem – set fra flygtningenes vinkel.

Af Lene Junker

Thomas Ubbesen starter sin rejse tæt på den kurdiske by, Kobane, på grænsen mellem Syrien og Tyrkiet. Herfra følger han den samme rute, som tusindvis af syrere, afghanere og irakere har rejst gennem Tyrkiet, til de græske øer og videre ad "Balkanruten" til EU-landene.

Undervejs taler han med flygtningene og beskriver, hvor voldsomt og kaotisk et flygtningeliv er. Han beretter om den hjælpssomhed og venlighed, som mennesker i alle lande udviser. Men han rapporterer også om, hvordan menneskesmugler-typer ripper flygtningene for alle deres penge og myndighedernes hårdhændede behandling.

"Der i de makedonske bjerge mødte jeg dem for første gang og blev først overrasket, så chokeret, så overvældet, så bange, så afmægtig, sorgfuld, medfølelse, forbandet, håbefuld, respektfuld, såret – ramt af en endeløs række af modsatrettede følelser og indtryk, der stadig – her mere end et år inde i den store europæiske flygtningekrise – kæmper med og mod hinanden og tilføjes nye dimensioner for hver eneste rejse i flygtninges verden."

Det blinde øje

Bogen dokumenterer en europæisk politisk krise, fordi magthaverne i Europa ikke ville eller ikke kunne sikre en værdig og menneskelig håndtering af de millioner af flygtninge, som krigene i Afghanistan, Irak og Syrien har skabt. Hverken i nærområderne eller i Europa selv.

"Nu har man sat pigtrådshegn op og lukket grænserne. Men der er fortsat titusinder af flygtninge på fri fod rundt omkring i Sydeuropa, vandrende rundt langs grænserne i mørket.

I den græske tragedie er mindst 50.000 strandet, uden at nogen udefra har tænkt sig at gøre det mindste for dem. Man har foræret den tyrkiske despot mange milliarder euro for at holde flygtningene væk fra os. Så kan han gøre med dem, hvad han vil. Slå dem ihjel, hvis det skal være, sådan som det åbenlyst foregår ved den tyrkisk-syriske grænse"

Selvom Europa har vendt det blinde øje til verdens flygtninge, fortsætter Thomas Ubbesen med at rapportere om flygtningene i nærområderne, hvor der hersker helt forfærdelige forhold.

Han fortsætter også med at rapportere om dem, som er strandet i Europa i Grækenland, Italien og Frankrig.

"Det eneste, vi kan sige med rimelig sikkerhed, er, at vi befinder os i en uafvendelig udvikling, og at der vil komme folk udefra i stigende antal.

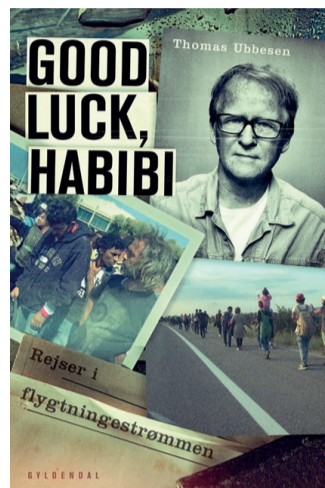
De fleste af dem gode, ligesom de fleste mennesker i det hele taget er gode, hvis man giver dem chancen.

Men vi kommer til at leve sammen, vi bliver nødt til det. Og vi kommer til at dele kagen, uanset om vi kan lide det eller ej, for danskerne og andre lykkelige har ikke nogen naturgaven ret til rigdom, endeløs vækst og sikkerhed.

De andre er lige så meget mennesker som os og vi er nødt til at finde ud af det sammen. Det kan man godt, når man opfører sig ordentligt."

Good luck, Habibi er en barsk, men nødvendig bog. Læs den og følg løbende Thomas Ubbesens rapporter på DR. Citaterne er fra bogens forord.

Good Luck, Habibi.
Forlaget Gyldendal.
240 sider – 300 kr.

MARXISME 2016

Lørdag den 19. november i København

- Hvis du synes, at Martin Henriksen fylder for meget og er for meget og gerne vil gøre noget ved det.
- Hvis du synes, at de borgerlige økonomer ingen svar har på, hvorfor der er fortsat krise – og gerne vil have svar.
- Hvis du gerne være lidt klogere på, hvad the f**k der sker i Syrien, og hvad socialister skal sige.
- Hvis du søger et debatklime, som er åbent og ligefremt, og hvor der ikke tales ned, men hvor dine tanker bliver udfordret.

Så er Marxisme 2016 noget for dig!

Verden har brug for forandring, men hvordan skal det gøres? Og hvem skal gøre det?

Marxisme 2016 tilbyder et forum, hvor vi diskuterer netop de spørgsmål.

Så kom med til Marxisme 2016 og deltag i debatterne om, hvordan vi sammen kan gøre oprør.

Praktisk

Stedet er Christianshavns Beboerhus, Dronningensgade 34, Kbh., tæt ved Christianshavns Torv.

Programmet starter kl 10.00 og slutter kl. 20.30. Bagefter er der fest – og plads til at tage de diskussioner, du ikke nåede i løbet af dagen.

Prisen er 150 kr. (75 kr. for studerende, arbejdsløse m.fl.) for hele seminaret inkl. festen.

Men: Hvis du tilmelder dig (og betaler) senest 5. november, er prisen hhv. 100 kr. og 50 kr.

Check yderligere detaljer og tilmeld dig på: socialister.dk/marxisme

Program

Tid	Salen	Nisten	Transitten
10.00-11.15		Grækenland: Hvad gik galt for SYRIZA? <i>Krise og modstand i Europa</i>	Enhedsfront mod racisme og fascisme <i>Mod racisme og fremmedhad</i>
11.45-13.00		Marxisme: Forandringens filosofi <i>Parti og revolution</i>	Marxistisk økonomi: 1. Grundlæggende begreber <i>Introduktion til marxistisk økonomi</i>
14.00-15.15	Panel: Kvinder under krisen <i>Krise-Danmark</i>	Efter Brexit: EU i krise, modstand i Europa <i>Krise og modstand i Europa</i>	Marxistisk økonomi: 2. Hvorfor er der krise? <i>Introduktion til marxistisk økonomi</i>
15.45-17.00	Panel: Hvordan stopper vi Løkkes angreb? <i>Krise-Danmark</i>	Syrien: Hvad siger socialister? <i>Imperialismen</i>	Revolution! Har vi brug for et parti? <i>Parti og revolution</i>
19.00-20.30	Panel: Kampen mod racisme <i>Mod racisme og fremmedhad</i>		
20.30-01.00	Fest		

Bøger til socialister og anti-kapitalister

Racisme og islamofobi
 Er islamofobi racisme – handler det ikke om religion?
 Memet Uludag og John Molyneux
 20 kr. – 14 sider

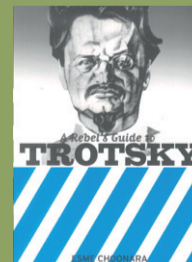
Revolution i det 21. århundrede
 Millioner leder efter et alternativ til systemet. Men hvad gør vi ved milliardærernes magt og de stater, der fremmer deres interesser?
 Er det muligt at vælte denne magt?
 Chris Harman
 60 kr. – 120 sider

International Socialism 151
 Teoretisk tidskrift for det britiske Socialist Workers Party.
 Denne gang om Brexit, Tyrkiet og islam, ISIS og meget mere.
 Kan læses online på isj.org.uk (hvor nr. 152 også er på vej).
 70 kr. – 224 sider

A Rebel's Guide to Trotsky
 En kort og letlæst introduction.
 Der er også Rebel's Guides til Marx, Lenin, Luxemburg, Gramsci, Eleanor Marx, Malcolm X – samt til "Sexism and the System".
 Esme Choonara
 30 kr. – 58 sider

Check vores online-katalog med flere hundrede titler på modstand.org

Her står ISU

Krisen

Ingen tror længere på, at den økonomiske verdenskrise snart er overstået. Det har sat en ny og langt mere alvorlig dagsorden både for magthaverne og for alle os andre.

Magthaverne – "de 1%" – slås indbyrdes. De kæmper for deres magt og privilegier.

Danske kapitalisters svar er at få danske arbejdere til at betale for krisen med lønnedgang og angreb på velfærd og solidaritet. Europæiske kapitalisters svar er at få europæiske arbejdere til at betale. Amerikanske ... osv.

Det virker bare ikke. Den enkelte virksomhed – eller den enkelte stat – får måske en kortvarig fordel. Men når alle skærer ned, bliver konkurrencen bare endnu hårdere.

Krisen er blevet en systemkrise – og dermed en politisk krise.

Modstand

Selv om deres "krise-medicin" ikke virker, så rammer den hårdt for os andre. Verden over angriber magthaverne uddannelse, løn- og arbejdsforhold, pensioner osv. – samtidig med at arbejdsløsheden vokser.

Det sker, uanset om der er borgerlige eller socialdemokratiske politikere på taburetterne.

Den samme krise, der nogle steder får folk til at dukke nakken, får andre steder millioner til at protestere, demonstrere eller strejke.

Socialister gør en forskel

Valget i 2011 lærte os, at forandringen ikke kommer fra en "rød" regering. Den har, ligesom de fleste faglige ledere, accepteret kapitalismens nedskærings-logik. Håbet om forandring kommer fra de arabiske revolutioner og masseprotesterne verden over.

Socialister er aktive i bevægelserne, fordi flere skal være aktive, men også for at give dem retning.

Når nogen siger, at vi først og fremmest skal forhandle med magthaverne, siger vi, at vi skal starte med at opbygge modstanden fra neden.

Når nogen siger, at bevægelsen mest handler om enkeltspørgsmål, så siger vi, at modstanden mod krig, global opvarmning, racisme og undertrykkelse hænger sammen.

Flere organiserede socialister betyder, at vi kan gøre bevægelserne stærkere.

Socialisme eller barbari

Den økonomiske krise er en systemkrise. Den betyder bl.a., at ingen griber ind over for klimakrisen, der truer liv og velfærd for milliarder af mennesker.

Under krisen spredes racismens gift. Og krisen gør risikoen større for, at krigene i Irak, Afghanistan og Libyen blot er forvarslere om endnu flere – og større – krige. Som det skete efter krisen i 30'erne.

Vi står ved en historisk korsvej: Vi kan lade kapitalismen fortsætte og opleve et barbarisk rædsels-scenarie for os selv og vore efterkommere.

Eller vi kan følge inspirationen fra de arabiske revolutioner og masseprotesterne verden over. Vi kan sige nej til at betale for krisen og begynde at bygge modstand fra neden.

Masseprotester betyder, at millioner vil begynde at diskutere, hvad alternativet er til deres falledede system. Internationale Socialister/ISU mener, at verden er rig nok til, at alle kan få nok, hvis arbejdere, studerende og pensionister overtog samfundet. Hvis vi demokratisk og kollektivt besluttede, hvad der skal produceres og hvordan, kunne vi skabe en verden for alles behov og ikke kun elitens.

Vi kalder det socialisme – og vi synes det er værd at slås for.

Vil du være med? Vi har brug for dig, og du har brug for os, hvis vi skal skabe en anden verden!

Ny i ISU: Et sted for diskussioner og aktivitet

Socialistisk Arbejderavis har talt med Veronika som for nylig har meldt sig ind i Internationale Socialisters Ungdom om politisk engagement.

Af Jens Andersen

Hvordan er du blevet interesseret i politik?

Jeg har en veninde som er ved at uddanne sig til socialpædagog. En dag vi snakkede sammen, fortalte hun, at hun havde tænkt sig at stemme på Venstre. Hun havde fået den opfattelse, at det var det parti, der ville skabe de bedste forhold på det socialpædagogiske område.

Det fik mig til at indse, at det er vigtigt at diskutere politik. Venstre skaber mere ulighed, og dermed flere problemer på det socialpædagogiske område. I stedet skulle man lave et samfund med mere lighed. Derfor er det vigtigt at diskutere politik, så man finder ud af hvordan man bedst varetager sine virkelige interesser.

Hvorfor har du meldt dig ind i ISU?

Jeg købte en avis, og efter at jeg havde læst den, læste én af mine bekendte den også. Hun tog med til et møde, og inviterede mig med til mødet efter. Jeg syntes mødet var rigtig godt, og at det var godt at finde et sted hvor man både kan diskutere, og samtidig være aktiv og gøre en forskel i verden.

Hvorfor er det vigtigt at engagere sig politisk?

Det er vigtigt af mange grunde. Hvis man ikke ved hvad der sker, kan man ende med at støtte noget forkert. Alt er politik, så alt hvad

man gør, har én eller anden betydning for verden. Det at engagere sig politisk, gør at man bliver mere bevidst om, hvordan det man gør, påvirker verden.

Jeg synes det er vigtigt at læse meget, da det udvikler ens empati. Man skal kunne sætte sig ind i andre menneskers situationer. Det er ikke nok at man bare ser på hvad der lige ville være godt for én selv, men at man har øje for at der er mange forskellige mennesker i samfundet.

At engagere sig politisk gør også at man kan få indflydelse, ved at være aktiv, og at man får bedre indsigt i hvordan verden hænger sammen. Hvis vi skal have et fungerende demokrati, er det også nødvendigt at så mange som muligt engagerer sig i det.

Bliv medlem af Internationale Socialisters Ungdom - vi har brug for dig og du har brug for os. Besøg www.socialister.dk/medlem

@Det er her det sker

Møderne er åbne for alle interesserede.

Møde-emnerne kan ændre sig i løbet af avisens udgivelsesperiode. Se de seneste opdateringer på socialister.dk/moeder

København

Mødes kl. 19.00 i Christianshavns Beboerhus, Dronningensgade 34. Kontakt Anders, 3035 4256, for mere info.

Torsdag 6.10: Er det parlamentariske system i krise?

Torsdag 13.10: Bevar SU'en – bekæmp nedskæringer!

Torsdag 20.10: Hvad kan vi gøre for, at flere kommer med i den anti-racistiske kamp?

Torsdag 27.10: Socialisters syn på terror

Torsdag 3.11: Fagbureaukratiet – imellem arbejdere og kapitalen

Torsdag 10.11: Hvad kan vi lære fra Leon Trotskij?

Torsdag 17.11: Hvordan fik metro-arbejderne organiseret deres udenlandske kollegaer?

Odense

Mødes kl. 19.30 i Ungdomshuset, Nørregade 60. Kontakt Jens, 2426 8023, for mere info.

Torsdag 6.10: Studiekreds (Mandel): Indføring i marxismens økonomiske teori)

Torsdag 13.10: Socialistisk Arbejderavis

Torsdag 20.10: SU'en: Kamp mod de borgerlige

Torsdag 27.10: Rapport fra antifascistisk konference i Athen

Torsdag 3.11: Studiekreds
Torsdag 10.11: Den spanske borgerkrig 80 år
IS/U Odense på Face-

book: [facebook.com/groups/703272553037371/](https://www.facebook.com/groups/703272553037371/)

Midtjylland

Kontakt Poul Erik, 2629 1341, eller landskontoret, 3535 7603, for info om møder og aktiviteter.

Århus

Torsdag 6.10: Kontanthjælpsloft og fattiggørelse - et angreb på solidariteten i vores samfund

Torsdag 20.10: Mødeemne ikke fastlagt endnu

Torsdag 3.11: Socialisme versus liberalisme

Mødes kl. 19.30 i Studenternes Hus, lokale 2.2, Nordre Ringgade 3. Kontakt Hans Erik, 6128 9615, for mere info.

IS/U på facebook

Socialistisk Arbejderavis: [facebook.com/SocialistiskArbejderavis](https://www.facebook.com/SocialistiskArbejderavis)

Internationale Socialister/ISU: [facebook.com/groups/intsoc/](https://www.facebook.com/groups/intsoc/)

IS/U på facebook: [Socialistisk Arbejderavis: facebook.com/SocialistiskArbejderavis](https://www.facebook.com/SocialistiskArbejderavis)
[Internationale Socialister/ISU: facebook.com/groups/intsoc/](https://www.facebook.com/groups/intsoc/)

Trotskij i 1920'erne, del 1

Leon Trotskij: Revolutionens sværd

Efter den russiske revolutions sejr i 1917 er den mest påtrængende opgave at forsvare revolutionen. 14 imperialistiske hære truer den på livet.

Af Anders Bæk Simonsen

Trotskij bliver af den nye regering udpeget til at opbygge en rød hær fra bunden. Han får opgaven, fordi han ledede den vellykkede militære opstand mod zar-styret.

Men én ting er at lede en militær opstand mod en forhadet diktator. En anden ting er at forsvare den første socialistiske republik, der strækker sig over et enormt geografisk areal, og hvis sociale base er modsætningsfuld.

Selv om arbejderklassen bestod af millioner i byerne, var de stadigvæk et mindretal i et hav af bønder.

Opbygningen af Den røde Hær

Trotskij stod overfor at skulle opbygge og lede en hær, der skulle kæmpe imod de hvide generalers hære fra det gamle zar-styre og hære fra de største militære magter, fx Tyskland, Frankrig, England, Østrig-Ungarn, USA og Japan, der ønskede at drukne revolutionen i blod.

Fra historien kunne han trække på erfaringerne fra Pariserkommunen i 1871. Den vigtigste negative erfaring var, at man ikke kan vinde over en centraliseret hær udelukkende med ukoordineret og uprofessionel guerillakrigsførelse.

Den positive erfaring var, at soldater, der forstår og tror på, hvad de slås for, er overlegne i forhold til almindelige værnepligtige og lejesoldater.

Forståelsen af militær-strategen Clausewitz' ord om, at "krig blot er fortsættelsen af politik med andre midler", gjorde Trotskij til sin egen.

Landet og befolkningen var syg og træt af krig og ethvert forsøg på at tvangsudskrive soldater til at kæmpe for den nye republik, der havde vundet på parolen om "fred, brød og jord", ville være slået fejl.

Derfor var det også oplagt, at rygraden i Den røde Hær blev de klassebevidste og revolutionære arbejdere, der frivilligt tilsluttede sig hæren.

I løbet af få måneder havde 200.000, især arbejdere fra byerne, meldt sig til militærtjeneste.

Men det var langt fra nok. Til sammenligning havde zaren en hær på 9 mio. soldater inden februar-revolutionen i 1917 (selv om de fleste af dem ikke længere ville slås for zaren).

Så i regioner, hvor fjendernes hære var en reel trussel, blev der indført værnepligt for de fattige bønder og arbejdere.

Den generelle værnepligt blev først indført, efter man havde sik-

ret en proletarisk social base i Den røde Hær. I slutningen af 1919 var hæren vokset til 3 mio. mennesker. Senere kom den op over 5 mio.

Den røde hærs sociale basis

Men med udvidelsen af hæren til de store masser af bønder blev der også indført et element af usikkerhed i hæren.

Bønderne var radikaliseret af 1. verdenskrig og blev i stor stil vundet over på arbejderklassens side i løbet af 1917 på grund af modstand mod især krigen og godsejerne og på parolerne om "fred, brød og jord".

Men denne alliance mellem bønderne og arbejderklassen var samtidig skrøbelig.

Bønderne bakkede op om kampen mod de gamles klassers herredømme og den hvide terror, men var på den anden side heller ikke begejstret for at aflevere en stor del af deres korn til den nye arbejderstat.

Men deres oldgamle bånd til herremændene, kirken og reaktionære ideer, der for nogles vedkommende først var ved at blive brudt med revolutionen, betød, at deres opbakning til Den røde Hær i bedste tilfælde kunne beskrives som tøvende.

Det betød, at den spinkle nysmedede alliance mellem de fattige bønder og arbejderklassen under borgerkrigen hele tiden blev testet af.

Når Den røde Hær viste initiativ og var i fremgang, blev bønderne vundet over på revolutionens side. Når den røde hær var udsat og led nederlag, var der masse-desertninger eller decideret opbakning til de kontra-revolutionære.

Arbejderne udgjorde i 1920 14,9 procent af hæren og ved fronten 16,5 procent.

Af dem var de soldater, som også var medlemmer af bolsjevikpartiet, de allermost dedikerede. Koncentrationen af disse i hver enkelt deling kunne være afgørende for, om delingen vandt eller tabte et slag.

I løbet af borgerkrigen var ca. halvdelen af alle partimedlemmer på et tidspunkt en del af Den røde Hær, og ca. 200.000 af dem mistede livet under borgerkrigen.

Professionalisering af hæren

Men selv om Trotskij havde lært betydningen af en dedikeret soldat, havde han også lært, at en hær ikke kan forlade sig på denne styrke alene.

Hæren skulle professionaliseres, og derfor følte Trotskij sig nødsaget til at indrullere militærtekniske eksperter og endda generaler fra det gamle zar-styre, man havde bekæmpet så indædt.

Over 300.000 officerer, læger, og andre specialister fra zarens hær gjorde i løbet af borgerkrigen tjeneste i Den røde Hær.

Det var ikke uden problemer og skabte store diskussioner i hæren og partiet. Nu kunne arbejdere og bønder igen risikere at tage imod ordrer fra de generaler, der indtil for nylig havde hersket over dem i zarens imperialistiske krig.

Men Trotskij argumenterede for, at krigen ikke kunne vindes uden brug af deres militær-tekniske viden.

Den mærkværdige sociale sammensætning af hæren betød, at Trotskij introducerede en militærpolitisk kommissær fra kommunistpartiet i hver deling.

De havde til opgave at være en del af den militære ledelses arbejde og var medunderskrivere på alle ordrer, der gik udover rent militær-tekniske spørgsmål. På den måde kunne de gamle zar-generaler holdes i skak og sikre arbejderne og de fattiges bønders interesser.

Trotskij's tog

Sovjet-republikken var som nævnt udfordret af de mange fjendtlige hæres angreb på forskellige fronter, der strakte sig ud over hele det enorme land.

For at kunne være nær de vigtigste kampe foretog Trotskij ikke mindre end 36 rejser på over 105.000 km i et pansret special-tog.

Toget havde bl.a. et sekretariat med telegrafstation, radio og trykkeri. Trotskij beskrev det som et "flyvende administrativt apparat". Men samtidig var det også en krigsmaskine, der forbandt de isolerede hærenheder på fronten med resten af hæren.

Toget havde omkring 100 kampklare mænd med sig + ekstra våben, støvler, tøj og medicin, som blev udleveret, når det nåede frem til en presset front.

Stemningen forandrede sig straks, når toget ankom til en isoleret og presset enhed, og Trotskij's tog efterlod soldaterne med mere mod, højere moral og mere dedikerede.

Men Trotskij's mange år i toget og ved fronten betød også, at han sjældent kunne deltage i partiledelsens møder og heller ikke i den periode

være en kraft mod Stalins øgede magtgreb i partiets forskellige instanser.

Den røde hærs bitre sejr

Trotskij's udogmatiske og fleksible brug af alle tilgængelige teknologiske og menneskelige kræfter og hans forståelse af de konfliktfyldte sociale mekanismer, der fandt sted i den modsætningsfulde hær under brutale omstændigheder, var et afgørende bidrag til, at sovjet-republikken i første omgang overlevede.

Men de 200.000 bolsjevikker,

der døde under krigen, svækkede bolsjevikpartiet.

Og den uundgåelige afhængighed af zarens generaler – og i civil-administrationen af zarens embedsmænd – bidrog også til den bureaukratisering af arbejderstaten, som Trotskij i denne periode billigede.

Hvordan dette bureaukrati, med Stalin i spidsen, tog de første skridt i kampen mod arbejderrevolutionen, kan du læse mere om i næste nummer af avisen.

Socialisme for begyndere

Fra massekamp til dobbeltmagt

Jo mere arbejderklassens og de undertryktes kamp udvikler sig, jo mere bliver de en trussel mod den herskende magt.

Af Jørn Andersen

Vi har gennem denne serie set, hvordan klassekampen under kapitalismen ofte blot er enkelte, isolerede kampe mod en bestemt uretfærdighed eller for et konkret krav – som så enten bliver vundet eller tabt.

Men andre gange antager kampene en mere generel karakter, ikke mindst når systemet er i krise (tænk fx på Grækenland eller de franske arbejderes kamp i år.)

Så er det måske hundredtusinder eller millioner, der er involveret i kampen. Sådanne massekampe eller massestrejker har gennem de seneste 100 år udviklet sig i hundredvis af tilfælde.

To poler

I nogle af disse tilfælde udvikler der sig i kampene situationer, hvor der reelt er to magtpoler i samfundet. Det er sket langt sjældnere (15-20 tilfælde i varierende grad), men dog så mange, at der tegner sig et vist mønster.

Den ene side er den magt, vi kender: Kapitalistklassen kontrollerer fabrikker, kontorer, institutioner osv. Og kontrollerer staten med dens bureaukrati, dens politi og militær.

Men hvordan ser den anden side ud? Hvordan er denne modmagt opstået?

Koordinering

I enhver lidt større kamp, der er drevet af folk på guldplan, opstår der ret hurtigt et behov

for koordinering og for en demokratisk beslutnings-struktur.

På den enkelte arbejdsplads vælger man ofte en strejkekomité på daglige eller ugentlige strejke-møder for alle. På lidt større arbejdspladser omfatter den repræsentanter for pladsens forskellige arbejdergrupper.

Men når mange arbejdspladser, måske i flere brancher, er involveret, er det ikke nok. De enkelte strejkekomiteer er nødt til at koordinere på byplan eller på landsplan.

Svaret er fælles strejkekomiteer på byplan – og en fælles landsdækkende strejkekomité.

Generalisering

Det kan virke som en lidt teknisk eller bare "praktisk" ting, at man begynder at koordinere på den måde. Men i virkeligheden er det det første skridt i to vigtige processer.

Den ene er, at de strejkende er nødt til at se kampen som mere end blot en kamp for pædagoger, skraldemænd eller kontorfolk på en bestemt arbejdsplads, i en bestemt by eller en bestemt branche.

Udviklingen i kampen tvunger de strejkende til at se sig selv som en del af en *generel arbejderklasse*. De er nødt til at *generalisere* og kigge på klassens *fælles* interesser, ikke kun deres egne lokale eller branchemæssige interesser.

Demokrati

Den anden proces er, at tusindvis af arbejdere får deres første erfaringer med at være en del af et reelt arbejderdemokrati. Man lærer i praksis at

overvinde modsætninger mellem forskellige arbejdergrupper: Faglærte og ufaglærte, kvinder og mænd, unge og gamle osv. Hvis det ikke lykkes, kan man ikke vinde.

Man tvinges til at lære, hvordan man skaber krav og kampformer, der kan samle på tværs af arbejdspladser eller blandt forskellige grupper på den enkelte, større arbejdsplads.

Men man opdager også, at der altid står faglige ledere eller andre klar i kulissen til at "overtage" arbejderdemokratiet.

De vil fortælle, at de er mere "effektive" eller har "mere erfaring" end det arbejderdemokrati, der især i starten måske ser lidt kaotisk og skrøbeligt ud.

At fastholde, at strejke-møderne for alle på den enkelte arbejdsplads er arbejderdemokratiets basis, og det sker ikke af sig selv. Det er en kamp, en politisk kamp.

Arbejderråd

De fælles strejkekomiteer opstår på baggrund af konkrete, praktiske behov for koordinering, overvindelse af interne modsætninger og fælles handling.

Men når kampen begynder at omfatte mange flere og lamme større dele af samfundet, så begynder disse komiteers opgaver at antage en mere udvidet karakter.

Hvordan sikrer man, at folk kan komme rundt, hvis alt bus- og togpersonale er i strejke? Eller at børn og ældre kan få mad og blive passet, når plejere, pædagoger og lærere strejker? Og hvordan gør man det uden at lette presset på magthaverne? Hvis strejkekomiteerne

har bred opbakning i store dele af arbejderklassen, er opgaven relativt enkel: Man beslutter, at de funktioner, der tjener almindelige menneskers interesser, alligevel fungerer.

Fælles strejkekomiteer, der 1) har opbakning og loyalitet hos flertallet i arbejderklassen, og 2) varetager funktioner i samfundet, der rækker ud over de simpelt "strejkemæssige" – disse komiteer kalder vi arbejdderråd.

Dobbeltmagt

Arbejdderrådene udgør dermed i praksis en *centraliseret modmagt*, der truer de gamle magthavere.

Der er altså en "dobbeltmagt" i samfundet: De gamle magthavere, som er ved at miste kontrollen, på den ene side. Arbejdermagten, som er ved at tiltage sig mere kontrol, på den anden.

Det er i sin natur en ustabil situation, hvor den ene magt må smadre den anden. Der er altså lagt op til konfrontation.

Inden vi beskriver den konfrontation, er det imidlertid nødvendigt at tage en afstikker omkring det revolutionære parti samt at få lidt flere nuancer med i arbejdderrådernes funktioner.

Det er temaet for den næste artikel i serien.

Socialistisk Arbejderavis

RETURADRESSE: ISU, Postboks 533, 2200 København N

www.socialister.dk